Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1799 — 4 PAGINI — 20 BANI — Joi 10 februarie 1955

IN NUMĂRUL DE AZI:

DECLARAȚIA SOVIETULUI SUPREM AL U.R.S.S.

MOSCOVA 9 (Agerpres). — TASS transmite: Declarația Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste:

Sovietul Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste consideră de datoria lui să atragă atenția popoarelor și parlamentelor tuturor statelor asupra situației care se creează în Europa, în Asia precum și în alte regiuni ale lumii și care agravează cu mult încordarea în relațiile internaționale și primejdia pentru securitatea popoarelor.

In Europa se creează grupări militare ale unor state îndreptate împotriva altor state europene. Se duce politica primejdioasă de refacere a militarismului german, care nu cu multă vreme în urmă a dezlănțuit cel de al doilea război mondial ce a adus popoarelor urgii fără seamăn.

Se creează primejdia ca Europa să devină arena unui nou război. Un asemenea război se va transforma în mod inevitabil într-un nou război mondial.

De asemenea, situația din Asia și din Extremul Orient nu poate să nu trezească îngrijorare pentru destinele lumii. A nu admite nici aici războiul, a apăra drepturile naționale ale popoarelor din Asia, independența și suveranitatea lor, este datoria tuturor popoarelor.

Cursa înarmărilor și organizarea de baze militare pe teritorii străine, care însoțesc politica de creare de blocuri militare continuă, agravînd încordarea în relațiile dintre state.

In taină față de popoare se pregătește un război atomic. Procedîndu-se astfel nu se ține seamă de faptul că un război atomic de exterminare ar aduce distrugeri imense și nenumărate victime omenești, în deosebi în statele unde populația și industria sînt extrem de concentrate pe teritorii mici.

Deși Organizația Națiunilor Unite a recunoscut ca inadmisibilă propaganda de război și a condamnat-o, în unele țări răsună fără să întîmpine vreo ripostă, chemări fățișe și deșănțate la un nou război, la folosirea armei atomice.

Toate acestea cer ca statele care năzuesc spre menținerea și consolidarea păcii, să-și sporească eforturile pentru atingerea unor țeluri atît de înalte cum sînt crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa și înlăturarea amestecului străin în treburile interne ale altor popoare, ceea ce acum are o însemnătate deosebită pentru menținerea păcii în Extremul Orient.

Uniunea Sovietică consideră că este necesar să se pună capăt cursei înarmărilor. Este necesar să se rezolve fără întîrziere problema reducerii generale a armamentelor și, în primul rînd, problema reducerii substanțiale a armamentelor statelor mari. Arma atomică și toate celelalte arme de exterminare în masă trebuie interzise. Infăptuirea măsurilor corespunzătoare trebuie asigurată printr-un control internațional eficient.

Sovietul Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste acordă o însemnătate deosebită faptului ca relațiile dintre statele mari și mici să fie bazate pe principii internaționale care să corespundă intereselor dezvoltării unei colaborări prietenești între popoare în condițiile unei vieți pașnice, liniștite. Este necesar ca relațiile dintre state să se bazeze pe principiile egalității, neamestecului în afacerile interne, neagresiunii și renunțarea la încercările de încălcare a integrității teritoriale a altor state, pe principiul respectării suveranității și independenței naționale.

Respectarea acestor principii, care au și fost puse la temelia relațiilor cu alte țări de state ca Uniunea Sovietică, Republica Populară Chineză, India și o serie de alte state asigură coexistența pașnică a statelor, indiferent de orînduirea lor socială și de stat.

Popoarele sînt vital interesate în întărirea păcii generale. Ele au toată posibilitatea de a nu admite un nou război, deoarece forțele păcii cresc neîncetat și sînt de pe acum mai puternice decît forțele agresiunii și războiului.

Uniunea Sovietică, bizuindu-se pe unitatea de nezdruncinat a popoarelor sale, pe resursele sale nesecate, este ferm hotărîtă să asigure munca pașnică a cetățenilor săi și să-i ferească de orice atentat din afară. Ca și pînă acum, celelalte popoare vor găsi în statul sovietic un reazim trainic, de nezdruncinat în lupta pentru pace și progres.

Sovietul Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste consideră că parlamentelor le revine o mare răspundere pentru menținerea și întărirea păcii. Ele sînt acelea care adoptă acte legislative în problemele războiului și păcii.

Sovietul Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste consideră că stabilirea de legături directe între parlamente, schimbul de delegații parlamentare, cuvîntări rostite de delegații parlamentare ale unei țări în parlamentul altei țări corespunde năzuințelor popoarelor de a vedea dezvoltîndu-se relații prietenești și de colaborare.

Sovietul Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste va saluta sincer orice acțiune întreprinsă de parlamentele altor state în vederea consolidării păcii între popoare.

Moscova, Kremlin 9 februarie 1955

Tot sprijinul consolidării gospodăriilor agricole colective

Mladițe ale socialismului la sate, gospodăriile agricole colective se dezvoltă viguros, dovedind în practică superioritatea marii gospodării agricole socialiste față de mica gospodărie individuală. Din 1949 și pînă acum, 318.000 familii de țărani muncitori și-au unit loturile fărîmițate, în gospodării agricole colective și întovărășiri agricole care totalizează o suprafață arabilă de 1.100.000 hectare.

In dezvoltarea lor, gospodăriile agricole colective au primit și primesc sprijin puternic din partea statului nostru democrat-popular. Gospodăriile colective au primit în folosință veșnică terenuri din rezervele de stat, primesc sprijin prin S.M.T.-uri care le pun la dispoziție tractoare și mașini agricole din ce în ce mai perfecționate și cu care se execută un volum crescînd de lucrări agricole de bază. Gospodăriile agricole colective primesc credite ieftine din partea statului, se bucură de avantaje sporite la contractări etc.

Dezvoltarea gospodăriilor agricole colective, transformarea fiecărei gospodării colective într-o unitate agricolă socialistă fruntașă, cu o producție vegetală și animală puternică, cu un fond de bază mereu în dezvoltare, depinde în ultimă instanță de munca fiecărui colectivist în parte, de felul în care în gospodăria colectivă respectivă este respectat statutul-model.

Pe baza sarcinilor trasate de partid și guvern, plenara C.C. al U.T.M., care a avut loc recent, a chemat organele și organizațiile U.T.M. ca prin mobilizarea tineretului din gospodăriile colective, a tinerelor cadre de ingineri, tehnicieni și mecanizatori, să contribuie puternic la consolidarea economică și organizatorică a gospodăriilor noastre colective.

In lupta pentru obținerea a 10 milioane tone grîu și porumb boabe în 1955, gospodăriile colective au un rol însemnat. Ele au largi posibilități să depășească cu mult cifra de 2000 kg. porumb boabe la hectar. In gospodăria colectivă din Baba Ana-Ploești s-a obținut în anul trecut cîte 3000 kg. porumb boabe la hectar. De pe suprafața însămînțată în cuiburi așezate în pătrat, colectiviștii din Săucești regiunea Bacău au cules cîte 4000 kg. porumb la hectar.

Mobilizați de organizațiile U.T.M., tinerii colectiviști au datoria de a lupta ca gospodăriile lor colective să devină mari producătoare de cereale, de plante tehnice, de produse animale. Datoria lor este de a fi cei dintîi la muncă în gospodăria colectivă și de a face lucrări de bună calitate. Pentru a putea munci cu spor, tinerii colectiviști trebuie să-și însușească cunoștințe agrozootehnice, să lucreze cu avînt în muncile de bază, în brigăzile de cîmp, la fermele de animale, la grădinile de legume și zarzavaturi. El trebuie să stăpînească temeinic specialitatea în gospodăria colectivă. *Organizațiile de U.T.M. să considere că o sarcină principală a lor o constituie mobilizarea tuturor tinerilor colectiviști pentru realizarea și depășirea minimului de zile-muncă.*

Statutul-model al gospodăriilor colective prevede ca munca colectiviștilor să se organizeze și să se desfășoare în cadrul brigăzilor permanente. Trecerea unor tineri colectiviști de la o brigadă la alta, de la o muncă la alta nu corespunde statutului și slăbește răspunderea pentru calitatea lucrului efectuat. Organizațiile de bază U.T.M. au datoria de a lămuri pe tinerii colectiviști asupra acestui lucru, urmărind ca ei să se stabilească statornic într-o brigadă, la o muncă pe care și-au ales-o cu chibzuință și pe care o iubesc. Organizațiile U.T.M trebuie mai ales să îndrume și să ajute pe acei tineri colectiviști, care au urmat cursuri și școli de pregătire într-un anumit domeniu de producție, să lucreze în specialitatea respectivă.

In perioada de față se desfășoară în gospodării colective și întovărășiri adunări generale în care se fac dări de seamă asupra activității din anul trecut. Luînd parte la aceste adunări, utemiștii trebuie să facă propuneri concrete pentru îmbunătățirea muncii. Punînd la baza activității lor hotărîrile adunărilor generale, organizațiile de bază U.T.M. să-și intensifice munca politică în rîndurile tineretului. Folosind analiza ce se va face în adunările de dări de seamă, organizațiile U.T.M. trebuie să întărească munca de lămurire în rîndul tinerilor țărani muncitori cu gospodării individuale, atrăgîndu-i să se înscrie în gospodăria colectivă.

Trăgînd învățămintele necesare din adunările generale ale gospodăriilor colective, organizațiile de U.T.M. au datoria de a mobiliza pe tineri în munca de construcții, în crearea și dezvoltarea unor ramuri de producție pentru care există deja o serie de condiții naturale locale etc. Ele trebuie să ajute (și să le ceară sprijinul în același timp) pe tinerii ingineri repartizați în gospodăriile agricole colective.

Organizațiile de bază U.T.M. din gospodăriile colective trebuie ajutate de către activiștii comitetelor raionale și regionale U.T.M., în mod concret și competent. Trebuie lichidată practica formalistă și birocratică a unor activiști ai U.T.M. care merg în gospodăriile colective pentru un ceas — două, cu scopul de a lua anumite situații de care nu are nimeni nevoie. Activistul trebuie să dea un ajutor concret și competent organizației de bază, s-o ajute pentru îndeplinirea tuturor sarcinilor.

Pentru ridicarea tuturor tinerilor colectiviști la nivelul fruntașilor în muncă, organizațiile U.T.M trebuie să organizeze extinderea experienței fruntașilor și popularizarea metodelor înaintate. In această privință pot fi organizate consfătuiri de producție, conferințe despre metode înaintate, citirea în colectiv a unor broșuri agrozootehnice, convorbiri cu brigadierii, cu tehnicienii etc.

Tinerii mecanizatori care lucrează în gospodăriile colective trebuiesc atrași să aducă o mai mare contribuție la dezvoltarea și întărirea lor.

O sarcină actuală de mare importanță care stă în fața organizațiilor de bază U.T.M. din gospodăriile colective este pregătirea pentru lucrările agricole de primăvară. Organizațiile de bază U.T.M. au datoria de a mobiliza pe toți tinerii colectiviști la grăbirea pregătirilor pentru primăvară. Avînd în vedere că în primăvară în gospodăriile colective se vor însămînța suprafețe mai mari de teren cu plante prășitoare în cuiburi dispuse în pătrat, tinerii se pot ocupa de pregătirea marcatoarelor și a mașinilor manuale de însămînțat. De asemenea, ei trebuie să contribuie din plin la facerea răsadnițelor, a ghivecelor nutritive pentru zarzavaturi și legume, răspunzînd prin fapte chemării tinerilor muncitori de la G.A.S. Bălteni pentru producerea mai multor legume și zarzavaturi.

Mari și importante sînt sarcinile tinerilor colectiviști, a organizațiilor de bază U.T.M., a comitetelor raionale și regionale U.T.M. în consolidarea și dezvoltarea mai departe a gospodăriilor noastre colective. Sub îndrumarea organizațiilor de partid, însuflețiți de exemplul comsomoliștilor din colhozurile Uniunii Sovietice, al comuniștilor și al fruntașilor în producție de la noi, utemiștii din gospodăriile colective trebuie să lupte cu avînt ca să ridice fiecare gospodărie la nivelul celor fruntașe, să facă din fiecare gospodărie colectivă un exemplu luminos de ceea ce poate realiza agricultura socialistă.

Ansamblul artistic al U. T. M. în turneu în regiunea Stalin

In timpul vacanței de iarnă a studenților, în perioada 27 ianuarie — 3 februarie 1955, Ansamblul artistic al U.T.M. cuprinzînd 120 tovarăși, a făcut un turneu în regiunea și Orașul Stalin, prezentînd opt spectacole de cîntece și dansuri. In ziua de vineri 28 ianuarie Ansamblul a prezentat un spectacol la uzinele „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin, la care au participat cca. 1.000 de spectatori.

Duminică 30 ianuarie a fost prezentat un spectacol la Teatrul de Stat, pentru tinerii din oraș.

Luni 31 ianuarie Ansamblul a dat un spectacol pentru muncitorii uzinelor „Steagul Roșu" în sala clubului, iar seara la Centrul Școlar al D.G.R.M.

Marți 1 februarie, o brigadă din Ansamblu a prezentat un program la Preventoriul C.C.S. din Timișul de Sus, iar seara întreg ansamblul a dat un spectacol la căminul cultural din Codlea.

Spectacolele s-au bucurat de un deosebit succes în rîndurile spectatorilor.

Joi 3 februarie Ansamblul s-a reîntors în București.

Încheierea lucrărilor sesiunii Sovietului Suprem al U. R. S. S

MOSCOVA 9 (Agerpres). — TASS transmite: În seara zilei de 9 februarie sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S. și-a încheiat lucrările. În cadrul sesiunii a fost adoptată legea cu privire la bugetul de stat al U.R.S.S. pe anul 1955, s-a dat ascultare raportului prezentat de V. M Molotov, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S., cu privire la situația internațională și politica externă a U.R.S.S., au fost aprobate decretele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

În ședința comună din seara zilei de 9 februarie, a Sovietului Uniunii și Sovietului Naționalităților, N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. a rostit o amplă cuvîntare. El a mulțumit deputaților Sovietului Suprem pentru cinstea care i-a fost acordată prin numirea sa ca președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., și a declarat că va depune toate eforturile pentru a justifica această încredere. N. A. Bulganin a declarat că Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. va urma și de acum înainte cu consecvență politica elaborată de Partidul Comunist, aprobată cu căldură de poporul sovietic, politica de construire a societății comuniste. El a vorbit în mod amănunțit despre sarcinile principale care stau acum în fața țării în domeniul industriei, agriculturii, culturii, politicii externe și întăririi capacității de apărare a statului.

Apoi, printr-o hotărîre în legătură cu raportul lui V. M. Molotov, Sovietul Suprem a aprobat politica externă a guvernului sovietic. A fost de asemenea ratificat decretul din 25 ianuarie 1955 al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la încetarea stării de război dintre Uniunea Sovietică și Germania.

Sovietul Suprem al U.R.S..S. a adoptat în unanimitate o declarație cuprinzînd un apel adresat popoarelor și parlamentelor din toate țările de a nu îngădui dezlănțuirea unui nou război, de a intensifica lupta pentru pace în întreaga lume.

In legătură cu numirea lui N. A. Bulganin ca președinte al Consiliului de Miniști al U.R.S.S. a fost adoptată hotărîrea de a-l elibera, la rugămintea sa din funcția de ministru al apărării al U.R.S.S. În această funcție a fost numit **G. K. Jukov,** mareșal al Uniunii Sovietice.

Sovietul Suprem al U.R.S.S a numit pe **G. M. Malenkov** ca vice-președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și ministru al Centralelor Electrice al U.R.S.S., eliberînd pe A. S. Pavlenko din funcția de ministru al Centralelor Electrice al U.R.S.S.

Cuvîntarea rostită de N. S. Hrușciov

MOSCOVA 9 (Agerpres). — TASS transmite cuvîntarea rostită de deputatul N. S. Hrușciov în ședința din 8 februarie a Sovietului Suprem al U.R.S.S.

„Tovarăși deputați!

Din însărcinarea Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și a Consiliului împuterniciților prezint propunerea de a numi pe tovarășul Bulganin Nikolai Aleksandrovici în funcția de președinte al Consiliului de Miniștri al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste *(aplauze furtunoase, prelungite).*

Il cunoaștem cu toții pe Nikolai Aleksandrovici Bulganin ca pe un fiu credincios al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, care își consacră toate forțele slujirii poporului sovietic. Discipol demn al marelui Lenin și unul din cei mai apropiați tovarăși de luptă ai continuatorului operei lui Lenin — I. V. Stalin, tovarășul Bulganin este un eminent activist de partid și om de stat *(aplauze prelungite).*

În postul de președinte al Sovietului din Moscova, de președinte al Consiliului Comisarilor poporului al R.S.F.S.R., în importanta muncă militară din perioada Marelui Război pentru Apărarea Patriei, în postul de vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, iar în ultimii ani — în postul de prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și de ministru al Apărării al Uniunii Sovietice, tovarășul Bulganin s-a dovedit un mare și talentat organizator. El are o mare experiență în activitatea politică, de stat, economică și militară.

Toate acestea arată că tovarășul Bulganin va îndeplini cu succes funcția de președinte al Consiliului de Miniștri al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste.

Sîntem convinși că Guvernul Uniunii Sovietice în frunte cu Nikolai Aleksandrovici Bulganin va rezolva cu succes sarcinile întăririi continue a puterii patriei noastre socialiste, va asigura dezvoltarea industriei grele și va obține pe baza ei un nou avînt al industriei ușoare, alimentare, dezvoltarea agriculturii, ridicarea bunăstării și culturii poporului sovietic.

Îngăduiți-mi să-mi exprim convingerea că propunerea cu privire la numirea tovarășului Bulganin ca președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. va fi sprijinită și aprobată în unanimitate de toți deputații Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste". *(aplauze furtunoase, prelungite).*

Hotărîrea Sovietului Suprem al U. R. S. S. cu privire la numirea lui N. A. Bulganin ca președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

MOSCOVA 9 (Agerpres). — TASS transmite hotărîrea Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la numirea lui N. A. Bulganin ca președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Sovietul Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste hotărăște:

Să numească pe Bulganin Nikolai Aleksandrovici ca președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U. R. S. S.
K. VOROȘILOV

Secretarul Prezidiului Sovietului Suprem al U. R. S. S.
N. PEGOV

Hotărîrea Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la eliberarea lui G. M. Malenkov din funcția de președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

MOSCOVA 9 (Agerpres). — TASS transmite hotărîrea Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la eliberarea lui G. M. Malenkov din funcția de președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Sovietul Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste hotărăște:

Să accepte declarația tov. Malenkov G. M. și să-l elibereze din funcția de președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U. R. S. S.
K. VOROȘILOV

Secretarul Prezidiului Sovietului Suprem al U. R. S. S.
N PEGOV

Succesele brigăzilor

Colectivul de muncitori, tehnicieni și ingineri de la uzina de mașini și unelte agricole „7 Noiembrie" din Craiova a pășit în noul an — ultimul an al cincinalului — cu hotărîrea de a obține noi realizări în producție.

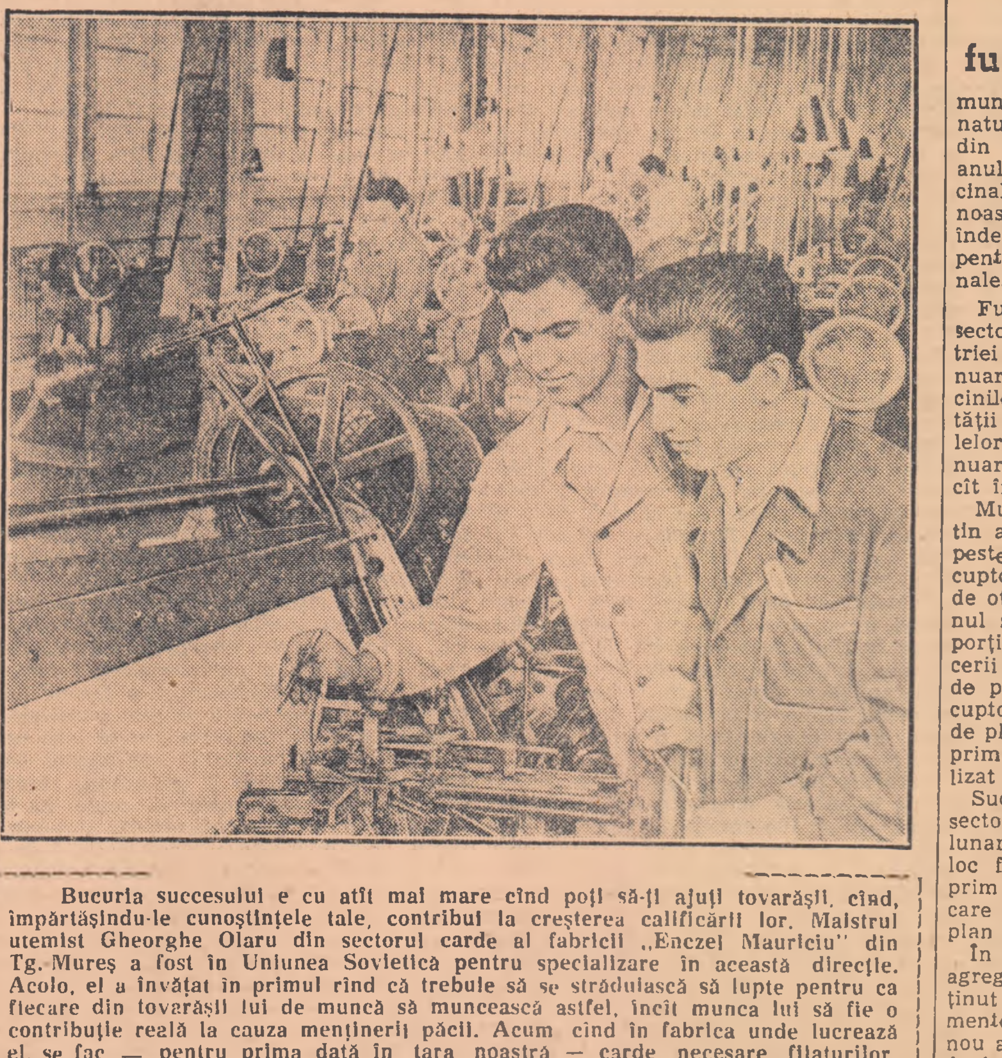
Îndeplinirea măsurilor tehnico-organizatorice luate și aplicarea metodelor înaintate de muncă ale muncitorilor sovietici au dat posibilitatea colectivului uzinei să termine planul de producție pe luna ianuarie cu 6 zile înainte de termen.

La obținerea acestui succes o contribuție serioasă au adus-o cele 12 brigăzi ce-și desfășoară activitatea în cadrul uzinei. Așa de pildă, brigada de economii de la secția sculărie, condusă de Niculaie Macovei, aplicînd metoda sovietică Kuznețov își depășește norma zilnică cu 70 la sută. În cursul anului trecut această brigadă a recondiționat scule, realizînd prin aceasta economii în valoare de 23.856 lei.

La uzina de mașini și unelte agricole „7 Noiembrie" din Craiova se execută în prezent un produs nou: grebla mecanică tip 2 G.B.T. de 6 m. lățime pentru tracțiune mecanică. Acest nou tip de greblă mecanică se lucrează pentru prima oară în țara noastră. De asemenea colectivul acestei uzine va trece în cel de al doilea trimestru al acestui an la producția unui nou tip de tăvălug stelat.

Inovațiile și raționalizările constituie o preocupare permanentă a fiecărui muncitor și tehnician de aici. De la începutul acestui an, cabinetul tehnic a primit 5 propuneri de inovații din partea muncitorilor. Printre acestea se află dispozitivul de găurire pentru distribuitorul de la mașinile de împrăștiat îngrășăminte, propus de maistrul Gheorghe Florescu și muncitorul Ștefan Buzatu. Aplicarea acestei inovații va reduce timpul de lucru cu 60 la sută și va îmbunătăți simțitor calitatea pieselor.

Corespondent
LULU SOLOMON

Bucuria succesului e cu atît mai mare cînd poți să-ți ajuți tovarășii, cînd, împărtășindu-le cunoștințele tale, contribui la creșterea calificării lor. Maistrul utemist Gheorghe Olaru din sectorul carde al fabricii „Enczel Mauriciu" din Tg.-Mureș a fost în Uniunea Sovietică pentru specializare în această direcție. Acolo, el a învățat în primul rînd că trebuie să se străduiască să lupte pentru ca fiecare din tovarășii lui de muncă să muncească astfel, încît munca lui să fie o contribuție reală la cauza menținerii păcii. Acum cînd în fabrica unde lucrează el, se fac — pentru prima dată în țara noastră — carde necesare filaturilor, utemistul Olaru e bucuros să explice și altora ceea ce a învățat. Iată-l, în fotografie, îndrumîndu-l pe utemistul Alexandru Tamaș cum să lucreze.

Foto: RADU COSTIN

Aportul furnaliștilor

„Tot mai multă fontă, oțel și laminate pentru patrie" este dorința cu care muncitorii, inginerii și tehnicienii Combinatului Metalurgic „Gh. Gheorghiu-Dej" din Hunedoara și-au început munca în anul 1955 — ultimul an din planul cincinal. Combinatul — mîndrie a industriei noastre grele în plină dezvoltare — își îndeplinește cu cinste sarcinile ce-i revin pentru întărirea economiei noastre naționale.

Furnaliștii știu că se află într-unul din sectoarele cele mai înaintate ale industriei noastre. De aceea în cursul lunii ianuarie, ei și-au îndeplinit și depășit sarcinile de plan. Datorită creșterii capacității de producție și sistematizării furnalelor, furnaliștii au produs în luna ianuarie cu 74 la sută mai multă fontă decît în aceeași lună a anului trecut.

Muncitorii de la oțelăria Siemens Martin au produs însemnate cantități de oțel peste prevederile planului lunar. Numai cuptorul nr. 5 a dat peste plan 712 tone de oțel. Întreaga oțelărie și-a realizat planul stabilit pentru luna ianuarie în proporție de 100,17 la sută. În fruntea întrecerii socialiste s-a situat echipa condusă de prim topitorul Partene Marișca de la cuptorul nr. 5, care și-a întrecut sarcinile de plan cu 18,6 la sută. Oțelarii din echipa prim topitorului Dumitru Brînzei și-a realizat sarcinile în proporție de 113,2 la sută.

Succese de seamă au fost obținute și în sectorul laminoare. Planul de producție lunar a fost depășit cu 1,6 la sută, primul loc fiind ocupat de schimbul condus de prim laminatorul Gheorghe Andrășescu care a obținut o depășire a sarcinilor de plan de 3,5 la sută.

În secțiile producătoare de piese pentru agregatele combinatului muncitorii au obținut succese care au dat viață angajamentelor luate cu prilejul începerii unui nou an de muncă. În secția mecanică, încă de la data de 28 ianuarie muncitorii dădeau piese în contul lunii februarie, iar la sectorul de turnare a pieselor din fontă, oțel și bronz, planul a fost realizat în proporție de 101,6 la sută.

Grăbirea reparațiilor — în centrul muncii organizațiilor U. T. M. de la sate

Pe marginea unor scrisori sosite la redacție

Pretutindeni, în stațiunile de mașini și tractoare, în gospodăriile agricole de stat sau colective, în întovărășiri agricole și în sate, se pregătește bătălia muncilor agricole de primăvară.

La redacția ziarului nostru au sosit numeroase scrisori în care tinerii arată cum participă ei la aceste pregătiri.

Iată, pe scurt ce conțin cîteva scrisori primite de la tinerii din regiunea Timișoara.

Pentru terminarea la vreme a reparațiilor

Pentru utemiștii din comuna noastră — scrie tovarășul **Florian Bioionescu**, secretarul organizației de bază U.T.M. din comuna Berzovia, raionul Reșița — pregătirea cît mai din timp a atelajelor și uneltelor agricole necesare pentru muncile agricole de primăvară constituie o preocupare de seamă. Ei au fost mobilizați să-și repare din vreme plugurile și celelalte unelte agricole, să se pregătească cît mai temeinic în vederea muncilor agricole de primăvară.

În urma ținerii unei adunări generale deschise a organizației U.T.M., preocuparea pentru grăbirea pregătirilor a crescut. Astfel adunarea generală a hotărît să se formeze trei echipe de agitatori care, sub îndrumarea organizației de partid, să ducă o temeinică muncă de lămurire cu toți tinerii țărani muncitori din comună pentru ca, în cît mai scurt timp, să-și revizuiască și să repare toate uneltele agricole necesare. În acest scop, agitatorii utemiști, sprijiniți de toți membrii organizației, vor desfășura o puternică muncă de agitație prin afișarea lozincilor, articole la gazeta de perete, prelucrarea diferitelor materiale și conferințe legate de aplicarea diferitelor metode agrotehnice înaintate și de însemnătatea terminării pregătirilor la timp.

Totodată, pentru a antrena pe utemiști să constituie exemple demne de urmat pentru toți ceilalți tineri țărani muncitori, adunarea generală a hotărît ca toți membrii organizației să termine repararea tuturor atelajelor și uneltelor agricole de pe lîngă gospodăriile lor, necesare pentru executarea lucrărilor agricole de primăvară, pînă la 10 februarie.

★

Și tinerii colectiviști din comuna Calacea, raionul Timișoara, se străduiesc să întîmpine primăvara bine pregătiți. După cum ne scrie utemistul **Andrei Budrițan**, în adunarea generală a organizației U.T.M. care a avut loc nu de mult, utemiștii Nicolae Petrov, Emil Sorbovan, Ana Lucaci și mulți alți tineri colectiviști s-au angajat să sprijine consiliul de conducere al gospodăriei.

În scopul antrenării tinerilor țărani muncitori cu gospodării individuale din comună, astfel ca primăvara să-i găsească pregătiți pentru însămînțări, adunarea generală U.T.M. a tinerilor colectiviști a hotărît ca, în această perioadă să se facă schimburi de experiență între tinerii colectiviști și cei din sat.

Munca de reparare a tractoarelor și mașinilor agricole se intensifică și la gospodăria agricolă de stat din comuna Ionel. În adunarea generală, tinerii au hotărît să propună conducerii gospodăriei ca, în scopul asigurării succesului reparațiilor, să ia măsurile corespunzătoare pentru ca munca de reparații să fie organizată după metoda sovietică pe ansamble și subansamble. De asemenea au mai stabilit să antreneze pe toți tinerii mecanizatori din gospodărie să folosească din plin timpul de lucru și să muncească cu cît mai multă rîvnă pentru terminarea pregătirilor cu cel puțin 10 zile mai înainte decît data prevăzută.

Acum în gospodărie se muncește de zor. Șeful de brigadă Ioan Franz, strungarul Nicolae Dogendorf sau tractoriștii Mihai Gerres, Nicolae Weitz, Ioan Druiu, Grigore Puținelu și alții depun toate eforturile și priceperea pentru ca angajamentele să fie îndeplinite cu succes și chiar depășite. Despre aceste lucruri ne-a scris tovarășul **Adam König**, secretarul organizației de bază U.T.M. din gospodărie.

★

Asemenea scrisori ne-au mai sosit și de la tinerii țărani muncitori din comunele Uivar, Slatina-Timiș, de la gospodăriile agricole de stat din Giarmata și Beșenova Veche, de la stațiunea de mașini și tractoare din Zăgujeni și din alte locuri.

Să întărim disciplina în muncă

În numeroase adunări generale U.T.M. ținute pentru grăbirea pregătirilor de primăvară, utemiștii au scos la iveală lipsurile ce împiedică desfășurarea în bune condițiuni a reparațiilor, propunînd totodată măsuri concrete pentru lichidarea lor.

Una din lipsurile principale datorită căror la gospodăria agricolă de stat din Jimbolia, reparațiile nu se desfășoară pe măsura posibilităților existente, este indisciplina care se manifestă în rîndul unor tineri mecanizatori. În adunarea generală ținută, tovarășul Nicolae Finkler, șef de atelier, a arătat că utemistul A. Wolf, membru în comitetul organizației de bază U.T.M. din gospodărie, lipsește deseori de la lucru, că este un exemplu prost pentru ceilalți tineri muncitori. De asemenea a mai fost dat ca exemplu negativ în ce privește disciplina în muncă și utemistul M. Rotaru precum și alți tineri muncitori.

Această adunare generală — după cum ne scrie comitetul organizației de bază U.T.M. din gospodărie — a fost de mult folos. Trăgînd învățămintele necesare, comitetul organizației de bază U.T.M. a luat măsuri pentru întărirea disciplinei muncii în rîndurile tinerilor muncitori. Astfel, prin diferite conferințe, prin popularizarea la gazeta de perete a tinerilor fruntași sau prin criticarea celor nedisciplinați în muncă, prin discuții de la om la om, comitetul organizației de bază U.T.M. va desfășura o puternică muncă politică de masă în scopul educării tinerilor muncitori din gospodărie în spiritul unei atitudini noi față de muncă.

Lupta pentru întărirea disciplinei în producție se duce și la stațiunea de mașini și tractoare din comuna Gătaia — după cum ne scrie tovarășul **Franciso Kucsera**.

Calitatea reparațiilor — preocupare principală

Adunarea generală a organizației de bază U.T.M. de la stațiunea de mașini și tractoare din Cenei, scrie tovarășul **Gheorghe Pop** — a dat o atenție deosebită problemei calității reparațiilor. Luînd cuvîntul, numeroși utemiști au arătat că în stațiune sînt tineri mecanizatori care nu acordă atenția cuvenită calității reparațiilor. Ca exemplu a fost dată echipa de reparații condusă de tovarășul Andrei Blaga și altele. Strungarul Ioan Birou, șeful de echipă Petre Butaș și alții au arătat că făcînd reparații de proastă calitate nu se va putea asigura terminarea lucrărilor agricole la timpul potrivit. Cei care au luat cuvîntul s-au angajat — chemind pe utemiștii și tinerii mecanizatori din stațiune — să lupte pentru a executa reparații de cea mai bună calitate.

★

Tot în scopul îmbunătățirii calității reparațiilor, utemiștii de la gospodăria agricolă de stat din Măureni au hotărît constituirea unui post utemist de control, care să descopere și să sesizeze lipsurile existente în privința calității și să propună măsurile cele mai potrivite pentru înlăturarea lor. O altă măsură luată în scopul antrenării tinerilor să lupte pentru o calitate ridicată a reparațiilor — ne scrie tovarășul **Ioan Blăgoiescu** — este și aceea a înființării unei brigăzi de tineret la atelierul de fierărie.

Preocuparea utemiștilor pentru calitatea lucrărilor de reparații a început să dea roade. Acum tinerii muncitori lucrează cu mai multă atenție la repararea pieselor, se străduiesc să asigure reparații de bună calitate.

PRIN MUNCA NOASTRĂ ÎNSUFLEȚITĂ ÎNTĂRIM PATRIA, APĂRĂM PACEA!

Hotărîrea strungarului Petre Virag

ARAD (de la corespondentul nostru). — Petre Virag, este un strungar priceput. De fiecare dată, cînd termină lucrul, depășirea de normă este de obicei peste 100 la sută.

Dimineață fusese anunțat că după schimb, în sala clubului se va semna Apelul Păcii. Gîndul îl duce cu 13 ani în urmă. Îi vedea la o masă rotundă pe toți cei 4 frați ai săi. Toți înalți ca niște brazi. Petre îi invidia atunci, fiindcă el era cel mai pipernicit dintre ei. Toți patru au fost măcinați de război. Acum, Petre se îndreaptă înspre clubul uzinelor „Iosif Ranghet". Sala este plină. Muncitorii au venit să-și pună hotărîți semnătura pe Apelul Păcii. A auzit vocea inginerului Zoltan Szantai. A reținut printre altele: „Oamenii cinstiți semnează Apelul de la Viena și se ridică împotriva pustiitorului război atomic".

Apoi, vocea unui muncitor: „Brigada Nicos Beloiannis" întărește semnăturile puse pe Apelul Păcii, angajîndu-se să depășească zilnic norma cu 150 la sută".

Petre Virag se îndreaptă spre locul unde muncitorii își puneau semnătura pe Apel. A pierdut patru frați. Dar are copii, și pe aceștia vrea să-i crească în pace. „Pentru fericirea lor semnez Apelul Păcii".

Mîine va lucra cu mai mult spor, va obține o depășire de normă mult mai mare decît pînă acum. Numai așa vom deveni puternici, producînd mai multe bunuri pentru oamenii muncii, pentru viitorul însorit al patriei.

Serbări ale păcii

La căminul cultural din satul Buzăel, regiunea Stalin, se strînsese lume mai multă ca oricînd. Dacă pînă acum veneau aici mai mult tinerii, de data aceasta bătrînii și femeile și-au terminat mai devreme treburile și au venit la cămin, la serbarea păcii. Așa au numit-o utemiștii din comună. Ei au fost inițiatorii și organizatorii acestei serbări.

Serbarea a fost deschisă de învățătoarea utemistă Maria Păcuraru care a dat citire Apelului Consiliului Mondial al Păcii de la Viena.

Acest Apel a fost primit cu multă căldură de locuitorii satului, prezenți la serbare. Mulți dintre ei au avut de suferit de pe urma războiului trecut. Dorința lor cea mai fierbinte e pacea. Locuitorii satului Buzăel au mari și frumoase planuri de viitor. Ei vor să obțină recolte bogate la hectar prin aplicarea regulilor agrotehnice înaintate. Ei și-au propus ca în anii viitori să mărească suprafața arabilă, să înfrumusețeze satul lor. Pentru realizarea acestor planuri este nevoie de pace.

În continuare tinerii artiști amatori, au interpretat cu mult succes scurte scenete satirice la adresa ațîțătorilor la războiul atomic. Corul a interpretat cu multă măiestrie cîntece de pace, care s-au bucurat de buna apreciere a spectatorilor.

În încheiere a fost prezentat un frumos program de dansuri populare romînești din regiunea Stalin.

Încă de la apariția Apelului Păcii tineri ca: Maria Păcuraru, Virginia Budușan, Alexandru Bulgar, Gh. Drăgan și alții, au muncit cu dragoste la pregătirea serbării păcii pentru a arăta locuitorilor satului, dorința lor de a lupta împotriva războiului.

Exemplul tinerilor din Buzăel, este urmat și de tinerii din comuna Vama Buzăului și satul Acriș care pregătesc și ei asemenea serbări.

Filatoarea Apostol Rodica

Înainte de plecare, Apostol Rodica și-a mai îndreptat încă odată privirea către unul din ringurile la care lucrează. I-a adus multă supărare, azi ringul ăsta. Și doar l-a chemat pe meșter să vadă ce are. De priceput se pricepe și ca la înlăturarea defectelor mașinii, dar azi parcă nu avea timp de așa ceva. A venit meșterul și a reparat ringul; dar cînd asta? Tocmai cînd mai avea puține ore de muncă. Nu s-a supărat. Și-a încordat atenția, mîinile au prins să lucreze mai harnice. Cu toate necazurile — dacă pot fi numite astfel — tînăra filatoare, totuși, la sfîrșitul zilei de muncă a realizat cu 3 kg. fire mai mult decît prevede norma zilnică. Calitatea lor? Numai de „prima calitate" — după limbajul filatoarelor.

Grijile ei se dovediră a avea puțin temei. Dacă muncești bine, pui suflet în ceea ce faci, poți să-ți întreci norma. Cele 3 kg. de fire date peste plan au dovedit aceasta.

★

În sală s-a făcut liniște. De vorbit în fața unei asistențe numeroase a mai vorbit utemista Apostol de nenumărate ori.

Acum din nou ea lua cuvîntul. Nu era la o ședință de producție și nici la vreuna de organizație. Deaceea se simțea emoționată. De cînd secretara a anunțat-o de mitingul în care și ele, filatoarele de la Industria Bumbacului A, alături de sute de milioane de oameni din lumea întreagă vor cere interzicerea armelor atomice, Apostol Rodica s-a gîndit cum o să vorbească cînd va lua cuvîntul. Acum vocea-i plină de mînie față de acei ce urzesc un nou măcel, răsuna în întreaga sală.

— ...În numele tinereții, în numele a tot ceea ce realizăm zi de zi, nu doresc un război de exterminare. Vreau să trăiesc în pace, să pot realiza mîine la cele 3 părți de ring mai multe fire decît am realizat azi. Vom ști însă să ne ridicăm împotriva agresorilor, dacă se vor încumeta să dezlănțuie un război mondial. Eu semnez din inimă Apelul.

Și pe listele Apelului s-au așternut semnăturile oamenilor muncii de la Industria Bumbacului A din Capitală.

Ei vor să muncească în pace, să-și realizeze angajamentele: îmbunătățirea produselor, lărgirea sortimentelor și reducerea prețului de cost al țesăturilor.

Cuvîntul unor artiști

Ca să lupți pentru triumful păcii între popoare, pentru interzicerea războiului atomic este desigur o cauză nobilă, umanitaristă, căreia și noi, artiștii Circului de Stat din București ne-am dedicat din tot sufletul. Și cum să nu nutrim o asemenea dorință, cum să nu fim întru totul alături de toți oamenii cinstiți care doresc și iubesc pacea cînd astăzi condițiile în care muncim noi, artiștii Circului de Stat, sînt cu mult superioare față de trecut? Condițiile de muncă deosebite, utilajul tehnic, posibilitățile și avantajele pe care le avem, fac să ne străduim ca valoarea numerelor pe care le prezentăm publicului să fie tot mai bune.

Circul nostru are astăzi perspective foarte mari.

Pentru ca aceste proiecte să devină o realitate, pentru ca munca noastră de creație să aibe succese tot mai mari, și noi artiștii Circului de Stat, sîntem hotărîți să luptăm din toate puterile pentru apărarea cauzei sfinte a păcii. Am semnat cu toții Apelul vieții, hotărîți să zdrobim orice încercare a criminalilor atomiști de a dezlănțui un nou război.

ECATERINA DUMITRESCU, GANEA TRAIAN, PAUL MASTACAN, artiști ai Circului de Stat din București.

Adunări populare

DEVA

DEVA (de la corespondentul nostru). — În raioanele orașului Hunedoara și în orașul Deva au avut loc adunări populare prin care s-a declarat deschisă campania de strîngere a semnăturilor pe Apelul Păcii de la Viena.

La Deva, din partea Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R. a vorbit tov. Nicolae Vasu, Erou al Muncii Socialiste, care a arătat că pericolul unui nou război atomic pe care îl pregătesc cercurile imperialiste poate fi înlăturat, datorită luptei active a popoarelor pentru pace.

„Semnătura pe Apel constituie un angajament solemn prin care ne obligăm că vom face totul pentru a stăvili pornirile războinice ale imperialiștilor și pentru întărirea capacității de apărare a patriei" a spus Nicolae Vasu în încheiere.

În numele tineretului din orașul Deva a luat cuvîntul activistul utemist Mitrea Gheorghe. El a vorbit despre dragostea tineretului pentru viață, despre dorința tineretului de a semna Apelul de la Viena, de a-și întări semnătura printr-o activitate însuflețită. El a arătat că tinerii din orașul Deva vor ști să dea riposta cuvenită celor ce vor încerca să le întunece tinerețea. Au mai vorbit și alți cetățeni, femei și mame, profesori și juriști. Printre cei care au semnat primii Apelul de la Viena au fost și utemiștii Holdeanu Silvia, elevă, Mutulescu Constantin, contabil, Licher Ervina, tehnician la Centrofarm, Blaga Pavel, telegrafist, Solomon Arpad, colectivist și alții.

PITEȘTI

PITEȘTI (de la corespondentul nostru). — Numeroși cetățeni din regiunea și orașul Pitești au participat la adunarea publică organizată de comitetul regional de luptă pentru pace, închinată deschiderii campaniei de semnături pe Apelul Păcii de la Viena. Despre importanța lucrărilor sesiunii lărgite a Biroului Consiliului Mondial al Păcii, a vorbit juristul Mihail Ghelmegeanu de la Institutul de Cercetări Juridice.

Am venit aci la adunare, a spus gospodina Teslav Elena să mă alătur luptei oamenilor cinstiți din patria noastră, pentru pace, pentru viață.

Au mai luat cuvîntul mecanicul Rădulescu Marin, preotul Dejan Constantin și alții.

Participanții la adunare au semnat apoi în unanimitate Apelul Păcii de la Viena. Printre primii care au semnat Apelul este judecătorul Furnică Emil, preotul Dejan Constantin, gospodina Voinea Elena, croitorul Avram Gheorghe, tehnicianul auto Pandelică Gheorghe.

CONSTANȚA

În sala Teatrului de stat din Constanța a avut loc luni seara o adunare publică consacrată problemelor apărării păcii și de protest împotriva războiului atomic pe care-l pregătesc cercurile imperialiste. Au participat peste 1.000 de cetățeni — muncitori, ingineri, intelectuali, slujitori ai cultelor, gospodine.

Acad. Eugen Macovschi, membru în Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., a vorbit despre importanța Apelului Consiliului Mondial al Păcii către popoarele lumii.

Din sală au luat cuvîntul tînărul muncitor Ion Raiciu, de la cooperativa meșteșugărească „Înainte", mama eroină Cadrie Ibram, inginerul Dorin Trocan de la Șantierul naval maritim Constanța, preotul Ion Dragomir, și mulți alții, care și-au arătat hotărîrea de a lupta cu toată energia pentru apărarea păcii în lume.

Adunarea a luat sfîrșit într-o atmosferă însuflețită. Toți participanții au semnat Apelul Consiliului Mondial al Păcii. Printre primii semnatari se află medicul Constantin Rusu, preotul Ion Dragomir, magistratul Dumitru Negoiescu și gospodina Petra Livezeanu.

Un nou bloc muncitoresc

De curînd, în orașul Turda a fost terminată construcția unui nou bloc muncitoresc cu 18 apartamente care au fost repartizate muncitorilor de la fabrica „Electroceramica". Fiecare apartament are două camere, hol, bucătărie și baie.

În cursul anului 1954, 26 de muncitori ceferiști din cadrul regionalei C.F.R. Cluj au primit credite din partea statului pentru a-și construi locuințe individuale. Printre cei care au primit împrumuturi sînt Petru Stikel și Gherasim Gheorghe, mecanic de locomotive, fruntași în întrecerea socialistă, precum și alți muncitori și tehnicieni ceferiști.

Spectacolul cu piesa „Liceenii"

Marți seara a avut loc, în sala Studio Teatrului Național „I. L. Caragiale", u spectacol cu piesa „Liceenii" a dramatu gului sovietic K. Treniov.

La spectacol au asistat tovarășii: d Petru Groza, C. Pîrvulescu, acad. pr dr. C. I. Parhon, acad. M. Sadoveanu, Fazekaș, Constanța Crăciun, acad. I. Mu gulescu, Carol Loncear, M. Oprișan, pe sonalități ale vieții de stat și obștești, r prezentanți ai artei și culturii, oameni muncii.

Din distribuție fac parte tinerii acto Elena Sereda, Stamate Popescu, M hai Berechet, Didona Popescu, Cristi Bugeanu, precum și actorii Jenică Co stantinescu, Ion Manu, Mircea Consta tinescu, I. Henter și alții.

(Agerpres)

O carte despre muzica romînească apărută la Londra

LONDRA 9 (Agerpres). — La Londra apărut de curînd o carte despre muzi romînească, intitulată „Muzica în Ron nia", scrisă de cunoscutul pianist engl Leonard Cassini, care a vizitat Republ Populară Romînă, interesîndu-se înde proape de activitatea muzicală de aci.

În cartea sa, Cassini face un scurt ist ric al muzicii romînești, înfățișînd în ac lași timp diferitele aspecte ale vieții m zicale din Romînia de azi. El sublinia grija pe care o acordă guvernul R. Romîne dezvoltării activității muzicale toate domeniile

Revista „World News" și ziarul „Da Worker" au publicat recenzii asupra crării lui Cassini, recomandînd-o ca o l crare valoroasă.

CRONICA FILMULUI

„ROMA orele 11"

În 1951, într-una din casele de pe via Savoia din Roma, s-a prăbușit o scară înțesată de femei care așteptau să capete un post de dactilografă... Un „fapt divers", ca atîtea altele ce se găsesc din abundență în paginile presei burgheze. De altfel, ziarele italiene au semnalat atunci în articole cu titluri groase catastrofa care a pricinuit zeci de răniți. Pe baza acestei întîmplări reale, un grup de scenariști în frunte cu Cesare Zavattini și regizorul Giuseppe de Santis, au realizat „Roma orele 11", unul din cele mai puternice filme realiste făurite în ultimii ani de cineaștii progresiști din Italia.

Filmul confirmă elocvent cunoscuta teză potrivit căreia accidentalul din viață — folosit cu pricepere și îndrăzneală creatoare într-o operă de artă — poate dezvălui cu putere tipicul, ceea ce este esențial și semnificativ pentru o anume societate la un moment dat al dezvoltării ei. Țelul creatorilor filmului „Roma orele 11" a fost ca — urmărind timp de o zi viața personală a cîtorva dintre tinerele femei care au trăit catastrofa petrecută la Roma în 1951 — să realizeze o frescă a societății italiene contemporane, în care să se vadă clar contradicțiile ce o macină. Filmul putea ajunge un corect reportaj cinematografic de factură documentară; el se vădește însă a fi un răscolitor document artistic despre Italia de azi, un vibrant mesaj de protest împotriva șomajului și a suferințelor pe care le încearcă oamenii simpli din țările capitaliste. Pe ecran ni se înfățișează parcă o secțiune verticală, de o mare forță generalizatoare, a societății capitaliste, fără a se știrbi cu nimic specificul național italian, care decurge din întreaga atmosferă intensă, nedomolită, din temperamentul fiecărui personaj redat în trăsături precise, pregnante, din stilul cinematografic sobru, concentrat, atît de caracteristic cineaștilor progresiști italieni.

Intriga filmului „Roma orele 11" e construită pe trei mari părți. În prima parte, oarecum expozitivă, facem cunoștință cu nenumărate fete și femei care — lipsite de lucru și citind în ziar anunțul: „Se caută o dactilografă, prezentarea orele 11" — vin cu ore întregi mai devreme (ba una dintre ele stă chiar de cu seară) pentru a-și mări șansele de angajare. A doua parte, o constituie episodul ce se petrece pe scară, cînd cele peste 200 de candidate la unicul post de dactilografă încep să fie examinate și cînd, în urma unei busculade, scara se prăbușește... În sfîrșit, asistăm în ultima parte la cercetările ce se fac pentru găsirea „vinovaților" și la schimbările pe care catastrofa le produce în viața personajelor principale.

Intrat pe mîinile fabricanților de filme proaste în serie, de peste ocean, acest subiect ar fi fost tratat într-o manieră senzațională, cu efecte ieftine, lacrimogene, și cu accente melodramatice. Realizatorii însă — atașați fierbinte cauzei poporului lor — au mers pe o linie profund realistă; ei au urmărit permanent oamenii legați de realitatea socială în care trăiesc, zugrăvindu-ne emoționant chipuri vii, cu sentimente omenești autentice, cu gînduri și preocupări cotidiene, oameni care aspiră din tot sufletul și convingerea lor spre o viață mai bună. Pe măsură ce sîmburele tragic aflat la temelia filmului se ramifică, găsindu-și felurite expresii în soarta deosebită a personajelor, ni se dezvăluie viguros ideea artistică fundamentală: ordinea economică și socială capitalistă apasă și oprimă pe omul simplu, îi fură pînă și posibilitatea de a munci, de a-și asigura existența. Tipurile prezentate în film, nu sînt alese întîmplător, după criteriul intensității dramei personale pe care o trăiesc, ci după semnificația acestei drame, urmărindu-se reliefarea adevărului că azi, în Italia contemporană, de pe urma tot mai ascuțitelor contradicții ale societății capitaliste înrobitoare, suferă alături de muncitorime și țărănime, intelectualitatea, mica burghezie și o serie de alte pături sociale intermediare.

Povestea fiecăreia dintre fetele asupra căreia se oprește obiectivul aparatului de filmat, are un tîlc anume, își găsește locul necesar în închegarea amplei și unitarei imagini a Italiei pe care ne-o oferă filmul. Desigur, însă că aici nu vom putea vorbi despre toate.

Iată de pildă cum caracterizează filmul prima fată care intră să fie examinată pentru a obține postul de dactilografă. E o tînără cu un geamantan în mînă. Vine de la țară. Cu o ostentație a gesturilor, dincolo de care ghicim un suflet încă neviciat, ea își potrivește ciorapul în fața contabilului „rugîndu-l" să-i dea o speranță că va fi angajată. Procesul de corupție pe care-l săvîrșește societatea capitalistă asupra fetei este zugrăvit în film laconic și precis. După accident, hotărîtă să nu se mai întoarcă niciodată la țară unde nu avea de lucru, ea ocupă locul de „fată în casă" al Angelinei care, nemaiputînd îndura viața de servitoare, „avansurile" și „mîngîierile" fiului stăpînilor, pleacă înapoi în satul natal... Acest schimb, redat într-un scurt episod, sugerează cu puterea de acuzare a întregului film cercul vicios din care oamenii săraci ai Italiei nu pot scăpa atîta timp cît spectrul mizeriei îi pîndește deopotrivă la oraș și la sat.

În aceleași trăsături nete, fără înfloriri, ne este prezentată în film suferința dură, mută, a armatei șomerilor care caută zadarnic de lucru, prin drama Lucianei și a soțului ei, personaje redate pe ecran cu simplitate și înțelegere de către Carla del Poggio și Massimo Girotti. Încolțită de foame, pentru că bărbatul ei este șomer de 6 luni, Luciana, printr-un șiretlic, trece înaintea celorlalte candidate la postul de dactilografă. Aceasta provoacă busculada care duce la prăbușirea scării. Și nimic nu-i mai ușor pentru forurile anchetatoare decît să dea vina pe tînăra femeie sub ai cărei ochi îngroziți s-a petrecut catastrofa. Evident însă, probele lipsesc, iar adevărații vinovați ai accidentului reies din întreaga acțiune a filmului, chiar dacă nu apar pe ecran: ei sînt stăpînii Italiei de azi, cei care adîncesc exploatarea maselor largi ale poporului.

Mînată de visul nerealizat de a-și cîștiga cinstit pîinea, sosește la casa din via Savoia și Caterina (rol interpretat cu inepuizabilă vervă dar și cu omenească amărăciune de Lea Padovani), o femeie de stradă, scîrbită de viața pe care o trăiește. Dorința și eforturile ei se lovesc însă de realitatea aspră a Italiei capitaliste, de molima necruțătoare a șomajului. După catastrofă o vedem cum își caută cu o inexplicabilă înverșunare poșeta. Abia mai tîrziu, cînd se întoarce acasă amărîtă, înfrîntă, aflăm semnificația acestui detaliu: poșeta nu era a ei, după cum de împrumut erau și alte lucruri pe care le purta.

Impresionantă și tulburătoare este de asemenea povestea bogată în semnificație, a dragostei Simonei — fiica unor mari bogătași — pentru iubitul ei, un tînăr pictor sărac. Lucia Bose redă nuanțat prin jocul ei calea acestei fete care iubindu-l pătimaș pe modestul și talentatul pictor (Raf Valone), își părăsește definitiv familia. Rănită grav în accident și invitată să vină acasă la părinți, Simonei, cu caracterul ei integru, îi este peste putință să-și părăsească iubitul... În acest episod, sînt de neuitat, prin marea lor forță de comunicare, prim-planurile în care nehotărîtă și plină de spaimă, ea caută cu privirile sprijinul celui drag, ca și expresia mută, sfîșietoare, a pictorului deznădăjduit că nu o poate ajuta. El o convinge să-și urmeze părinții. Dar la o întretăiere a străzilor, ea oprește luxoasa mașină a tatălui ei și fuge înapoi în încăperea sărăcăcioasă a pictorului. Regizorul — care pe tot parcursul filmului a găsit rezolvări regizorale inedite, de o mare forță sugestivă — s-a întrecut pe sine în momentul înfățișînd întoarcerea Simonei. Pictorul lucrează și nu aude pașii ușori ai iubitei care s-a întors. Ea, încet, aranjează familiar cîteva lucruri în casă. Apoi se așează liniștită într-un fotoliu. Pictorul întoarce capul și o vede abia atunci. Se ridică, face cîțiva pași spre ea... Privirile li se întîlnesc și tulburarea care i-a cuprins le-a luat graiul. Fețele exprimă însă totul. Și, liniștit, el se întoarce și-și continuă lucrul...

Nici un cuvînt, nici un gest patetic neconvingător, un simplu schimb de priviri — și marea dragoste dintre cei doi tineri, puritatea morală a acestor oameni care împreună vor înfrunta și mai departe viața, sînt redate cum nu se poate mai grăitor.

Ar trebui vorbit și despre omenescul dramei trăite de Adriana — care caută de lucru pentru a-și putea crește copilul, rod al abuzului fostului ei șef de serviciu — și despre frumoasa fiică a unui mic funcționar — care întîmplător, numai datorită accidentului, ajunge să cînte la radio — și despre candida Cornelia — a cărei iubire fulgerătoare pentru un marinar întîlnit dimineața, este secerată de catastrofa în care-și găsește moartea — și despre... dar nu vom merge mai departe.

Este limpede ce înalte cerințe se impuneau pentru a putea împleti într-o desfășurare unitară și omogenă toate aceste episoade cu personaje atît de diferite, cu acțiuni atît de vii și variate, care puteau constitui fiecare schițe cinematografice de sine stătătoare. Pe baza calităților excepționale ale scenariului, montajul regizoral e izbutit să îmbine strălucit fragmentele, astfel încît trecerile să nu fie cîtuși de puțin supărătoare, ci, dimpotrivă, să ai senzația că — întocmai ca în viață — privești oamenii din jur, trăiești cu ei, le cunoști caracterul, durerile și năzuințele. Creatorii acestei remarcabile opere de artă au înțeles că ferindu-se de naturalism, pătrunzînd în miezul „faptului brut", pe ecran se cere arătat esențialul, ceea ce este caracteristic în viața personajelor alese, acestea fiind reprezentative pentru mediul social din care fac parte.

Forța demascatoare a filmului se manifestă în accente puternice în final. Comisarul anchetator, după ce interoghează pe proprietarul casei, pe arhitect, pe contabilul care dăduse anunțul, pe Luciana și pe altele dintre candidatele pentru postul de dactilografă, renunță în cele din urmă la continuarea cercetărilor. Filmul nu lasă însă nici o îndoială asupra faptului că continuarea anchetei însemna să se acuze însuși guvernul italian și sistemul capitalist.

Imaginea simbolică a fetei care, la începutul filmului, aștepta de cu seară să fie angajată și care, cu perseverența tragică a omului lipsit de orice perspectivă, așteaptă încă o noapte pentru a fi a doua zi prima la ușa unde speră să găsească de lucru, încheie zguduitorul act de acuzare care este întregul film „Roma orele 11".

Asupra filmului și realizatorilor lui, poliția și guvernul reacționar al Italiei au organizat presiuni politice și economice. Cercurile conducătoare capitaliste încearcă prin toate mijloacele să împiedice dezvoltarea artei progresiste italiene. Cel mai bun răspuns la aceasta îl constituie însuși filmul, simpatia cu care el este primit pretutindeni de spectatorii oameni ai muncii. Și fără îndoială, cuvintele ferme ale regizorului De Santis sînt o confirmare a acestui răspuns: *„În ciuda tuturor, chiar cu călușul în gură, chiar cu limba tăiată, cinematografia italiană își va păstra particularitățile ei și chiar cu sunete guturale își va exprima ideile".*

ANA MIHAILESCU

SPECTACOLE

JOI 10 FEBRUARIE 1955

TEATRE: Teatrul de Operă și Balet al R.P Macul roșu; Teatrul de Stat de Operetă: Cas trei fete; Național „I. L. Caragiale" (Studi Ultima oră (ora 16), Platon Krecet (ora 19 Național „I. L. Caragiale" (Comedia): Do nevăzută; Municipal: Arcul de Triumf; Tin tului: David Copperfield (ora 19); Studioul rului de film „C. Nottara": Cel ce caută feric Armatei (B-dul G-ral Magheru): Invazia; A tei (Calea 13 Septembrie): Cîntec despre mari Mării Negre; Muncitoresc C.F.R. (Giulești): T (în sala Giulești), Slugă la doi stăpîni (în Teatrului C.C.S. din str. Lipscani); Ansamblul Estradă al R.P.R.: Să cînte muzica (ora 20 sala din Calea Victoriei nr. 174), Magazin de (ora 19.30, în sala din str. Alex. Popov nr. Circul de Stat: Primul spectacol; Teatrul „ dărică": Frații Liu (ora 16, în sala „Orfeu"). iatul și vîntul (ora 16, în sala „Baruch Ber

CINEMATOGRAFE: Patria, I. C. Frimu, Coșbuc, Rahova, Înfrățirea între popoare: R orele 11; Republica, Miorița, Libertății: Dam camelii; București, Gh. Doja, 1 Mai, Olga Ba Desfășurarea, ...Și Ilie face sport; Maxim G Reforma agrară Ochiul magic, Nuntașii din Umor pe sfori, Elena Pavel: Nunta avut loc; Timpuri Noi: Prieteni pe veci, mai tare. Păstrați curățenia; Lumina, Popular piii partizanului, Victoria, Ilie Pintilie: Alarm circ: Alex. Popov: Hamlet; 8 Martie: Castel cărți; Vasile Roaită: Fetele din piața Spa Unirea: Mai tare ca noaptea; Cultural: Chi suedez, Turnul fecioarei; Constantin David: Pr credincioși; Alex. Sahia: Bănuțul; Flacăra: torul de rezervă; T. Vladimirescu: Echipa d strada noastră; Aurel Vlaicu: Aleko, Frații Munca: Circul Slavia; Arta: Mascarada; M. nescu, Moșilor: Ordinul Anna; 23 August: Se briștii; Donca Simo: Chestiunea rusă; 8 Miklulio Maklai; Volga: Misterul lacului din m N. Bălcescu: Stele vesele; Boleslaw Bierut: D bani speranță.

Cu privire la situaţia internaţională şi politica externă a guvernului U.R.S.S.

Raportul lui V. M. MOLOTOV la sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Urmare din numărul trecut.

Rezultatele conferinţei de la Geneva au fost considerate ca o înfrîngere a forţelor agresive şi totodată ca o victorie însemnată a forţelor iubitoare de pace. Tocmai prin aceasta, conferinţa de la Geneva a contribuit la micşorarea încordării internaţionale şi la consolidarea cauzei păcii.

Cercurile agresive din S.U.A. nu voiau însă să se astîmpere. Imediat după terminarea conferinţei de la Geneva, secretarul de stat al S.U.A., Dulles, a convocat propria sa conferinţă la Manilla (Filipine). Această conferinţă a fost convocată cu scopul vădit de a împiedica îndeplinirea hotărîrilor conferinţei de la Geneva; trebuie relevat că la această acţiune agresivă au acceptat să ajute şi unii participanţi la conferinţa de la Geneva, neţinînd seamă cum se va răsfrînge acest lucru asupra prestigiului lor. La conferinţa lui Dulles de la Manilla a fost semnat tratatul cu privire la aşa-zisa „apărare colectivă a Asiei de sud-est" (S.E.A.T.O.), care reprezintă un bloc militar al unor puteri coloniale ca S.U.A., Anglia şi Franţa şi al unor state asiatice dependente de ele ca Filipinele, Tailanda, Pakistanul. Acest tratat poartă pecetea tendinţei de înăbuşire a mişcării de eliberare naţională în Asia şi tăişul lui este vădit îndreptat împotriva Republicii Populare Chineze, al cărei prestigiu internaţional a crescut atît de mult în perioada conferinţei de la Geneva, în ciuda opoziţiei cercurilor reacţionare de tot felul.

Ce arată toate acestea?

Ele arată că, în actualele condiţii, orice pas făcut în favoarea micşorării încordării internaţionale întîmpină tot felul de obstacole din partea celor mai agresive cercuri, interesate nu în micşorarea încordării, ci în agravarea ei. Aşadar, micşorarea încordării în relaţiile internaţionale nu poate fi realizată altfel decît printr-o luptă perseverentă împotriva forţelor celor mai agresive, împotriva uneltirilor lor şi, prin urmare, această luptă nu numai că nu trebuie slăbită, dar este chiar necesar să fie continuată cu o şi mai mare perseverenţă, pricepere şi consecvenţă. În prezent, şi în Extremul Orient se desfăşoară evenimente care dovedesc noile încercări ale forţelor agresive de a-şi intensifica activitatea, pentru a împiedica micşorarea încordării în relaţiile internaţionale.

Despre ce atunci, dacă nu despre aceasta, vorbesc evenimentele din regiunea Taivanului şi a altor insule chineze?

Cu greu ar putea fi citate fapte mai ruşinoase din istoria agresiunii imperialiste, decît cele ce se petrec în ultimii ani în această regiune.

Într-adevăr, insula Taivan şi insulele Penhuledao, fără a mai vorbi de alte insule din apropierea Chinei, constituie incontestabil un teritoriu al Chinei. Acest lucru a fost recunoscut în mod special în declaraţia de la Cairo din 1943, iar apoi în declaraţia de la Potsdam din 1945, semnate atît de Statele Unite ale Americii cît şi de Anglia. În plus, acest lucru a fost consfinţit în actul de capitulare a Japoniei, care a acaparat aceste insule încă la sfîrşitul veacului al XIX-lea, iar potrivit actului de capitulare le-a restituit Chinei.

Acum, în ciuda tuturor acestor fapte, Statele Unite ale Americii au acaparat aceste insule şi întreţin acolo cu fondurile lor banda criminală a lui Cian Cai-şi, alungată din China, pregătind cu ajutorul trupelor sale de mercenari o agresiune împotriva Chinei.

În ultimul timp lucrurile au mers pînă acolo, iar preşedintele şi Congresul S.U.A. s-au lăsat atît de antrenaţi de „politica de forţă", încît au început în mod făţiş să ameninţe cu război poporul chinez, care îşi susţine drepturile asupra acestor insule şi apără onoarea şi suveranitatea sa naţională împotriva agresorului.

Poziţia Uniunii Sovietice în această problemă este limpede şi binecunoscută. Noi considerăm problema Taivanului drept o chestiune internă a Chinei, iar acţiunile de cotropire ale S.U.A. şi ameninţările lor cu război le considerăm drept o agresiune care trebuie să fie condamnată în mod necondiţionat de Organizaţia Naţiunilor Unite, dacă aceasta pune preţ pe prestigiul ei. Nu se mai poate tolera situaţia ca nici pînă în prezent să nu fie restabilite drepturile legitime ale Republicii Populare Chineze în Organizaţia Naţiunilor Unite, din cauza împotrivirii S.U.A. Statele Unite trebuie să-şi retragă din Taivan şi strîmtoarea Taivanului toate forţele armate, inclusiv cele aeriene şi maritime. Atunci vor înceta operaţiunile militare în Extremul Orient şi se va stabili pacea.

În timp ce poziţia Statelor Unite în problema Taivanului duce la crearea unei primejdii pentru menţinerea păcii şi la agravarea încordării în relaţiile internaţionale, poziţia U.R.S.S. corespunde şi în acest caz intereselor micşorării încordării internaţionale şi este îndreptată spre întărirea păcii în Extremul Orient.

Bineînţeles că noi avem în vedere o asemenea micşorare a încordării internaţionale care să poată fi realizată nu prin subminarea şi ştirbirea libertăţii şi drepturilor naţionale ale unui stat sau altuia, ale unui popor sau altuia, ci în condiţiile asigurării şi chiar întăririi acestor drepturi democratice, aşa cum o cer interesele progresului în viaţa statelor şi popoarelor.

Cu toată importanţa evenimentelor din Asia pe care le-am amintit mai sus, nu este cazul să se considere că situaţia din Europa poate fi trecută pe planul al doilea. Este suficient să amintim acordurile de la Paris, ca să ne dăm seama de gravitatea situaţiei create aici.

Este de prisos să mai arătăm că, după terminarea celui de al doilea război mondial, în centrul tuturor problemelor postbelice din Europa s-a găsit problema germană. S-ar părea că cei zece ani care au trecut de la terminarea războiului ar fi o perioadă suficientă ca să se fi găsit căi şi mijloace concrete pentru rezolvarea problemei germane. Cu toate acestea, lucrurile nu se prezintă aşa.

Dacă în timpul războiului şi imediat după terminarea lui toate statele din coaliţia antihitleristă au fost de acord că principala lor sarcină comună este să asigure dezvoltarea Germaniei ca stat unit, iubitor de pace şi democrat, încă în primii ani de după terminarea războiului a devenit clar că nu toate aceste state doresc într-adevăr atingerea acestui scop. Pentru unele state, printre care se numără U.R.S.S., acest scop a fost şi rămîne baza politicii lor în problema germană. Pentru alte state însă, acestea nu au fost decît vorbe sub care şi-au pus semnătura, fără a se gîndi serios să aducă la îndeplinire acordurile pe care le-au semnat.

Uniunea Sovietică a fost şi este pentru îndeplinirea sarcinii de bază a acordurilor internaţionale semnate la Yalta şi Potsdam. Nu este vorba de unul sau altul dintre paragrafele acestor acorduri — de multe dintre ele nu mai are nimeni nevoie, deoarece au fost depăşite de mult de evenimente. Problema de bază în forma în care a fost pusă în aceste acorduri internaţionale de cea mai mare importanţă — problema restabilirii unităţii Germaniei ca stat cu adevărat iubitor de pace şi democrat — nu poate fi însă scoasă de pe ordinea de zi, dacă ne sînt scumpe interesele păcii şi libertăţii popoarelor Europei. Această problemă va rămîne la ordinea zilei pînă cînd va fi rezolvată în conformitate cu interesele întăririi păcii în Europa, ţinîndu-se seama totodată, în măsura cuvenită, de interesele renaşterii naţionale a unei Germanii unite şi democrate. Forţele iubitoare de pace crescînde ale poporului german îşi găsesc un reazim de nădejde în Republica Democrată Germană, care apără neclintit cauza restabilirii unităţii Germaniei.

În această lumină trebuie examinată şi problema acordurilor de la Paris.

Atît proiectul „comunităţii defensive europene" care a fost respins, cît şi acordurile de la Paris, se reduc în ultimă instanţă la unul şi acelaşi lucru: atît primul proiect cît şi cel de al doilea deschid calea spre reînvierea militarismului german în Germania occidentală şi spre includerea Germaniei occidentale remilitarizate în grupările militare agresive ale statelor occidentale. Deosebirea dintre ele nu este mare: înainte se proiecta includerea armatei vest-germane în aşa-numita „armată europeană", iar potrivit acordurilor de la Paris se proiectează includerea ei în „armata vest-europeană". La toate acestea se poate spune un singur lucru: „Hreanul nu-i mai dulce decît ridichea, iar cărbunele nu-i mai alb decît funinginea". Toate acestea se fac prin încălcarea directă a unor cunoscute acorduri internaţionale care poartă semnăturile celor patru mari puteri şi care au drept scop să împiedice reînvierea militarismului german. Aceasta constituie, de asemenea, o încălcare grosolană atît a tratatului anglo-sovietic cît şi a celui franco-sovietic, potrivit cărora Anglia şi Franţa şi-au asumat obligaţia ca, împreună cu U.R.S.S., să ia măsuri pentru a împiedica posibilitatea unei noi agresiuni germane, angajîndu-se de asemenea să nu participe la grupările militare îndreptate împotriva Uniunii Sovietice. Călcînd în picioare acorduri şi tratate internaţionale de cea mai mare importanţă, semnate laolaltă cu U.R.S.S., — Statele Unite ale Americii, Anglia şi Franţa fac tot posibilul pentru a obţine ratificarea acordurilor de la Paris şi a grăbi aplicarea lor.

Acordurile de la Paris se strecoară cu multă greutate prin parlamentele europene.

Este de ajuns să spunem că, în ciuda tuturor presiunilor din afară şi a tuturor ameninţărilor din partea Statelor Unite la adresa celor care nu cred în necesitatea acordurilor de la Paris, în parlamentul francez doar o minoritate a deputaţilor a votat pentru ratificarea acordurilor de la Paris. Şi în parlamentul englez doar o minoritate a deputaţilor a acceptat să voteze pentru acordurile de la Paris, grupul parlamentar laburist hotărînd să se abţină de la vot. În însăşi Germania occidentală, organizaţii de masă, sindicale şi de partid ale clasei muncitoare — care permit într-o anumită măsură aprecierea adevăratei stări de spirit a majorităţii poporului german — s-au pronunţat cu hotărîre împotriva acordurilor de la Paris şi împotriva remilitarizării, deoarece poporul german nu poate, fireşte, uita consecinţele atît de grele pentru Germania ale celor două războaie mondiale. În acest caz, ce valoare pot avea acordurile de la Paris impuse din afară, condamnate şi respinse de popoarele Europei?

Totuşi, nu trebuie subapreciate consecinţele negative şi de-a dreptul primejdioase ale acordurilor de la Paris în cazul ratificării şi aplicării lor.

Pentru popoarele Europei, primejdia ratificării acordurilor de la Paris constă în faptul că aceste acorduri servesc nu scopului întăririi păcii, ci scopului pregătirii războiului. Nu sînt oare destui aventurieri în rîndurile adepţilor „politicii de forţă", care caută cu atîta zel să se unească cu revanşarzii şi militariştii înveteraţi din Germania occidentală?

Trebuie de asemenea să se ţină seama de faptul că ratificarea acordurilor de la Paris va da o lovitură din cele mai grele intereselor naţionale ale poporului german. În cazul ratificării acordurilor de la Paris ele vor deveni principalul obstacol în calea rezolvării problemei germane. Ele vor face imposibilă pe un timp îndelungat restabilirea unităţii Germaniei. După ce Germania occidentală va fi remilitarizată şi se va transforma într-un stat militarist, unirea acestei părţi a Germaniei cu partea răsăriteană a Germaniei — Republica Democrată Germană iubitoare de pace — va fi cu neputinţă. Toate declaraţiile potrivit cărora ratificarea acordurilor de la Paris nu ar împiedica, chipurile, tratative rodnice cu privire la restabilirea unităţii Germaniei urmăresc un singur scop — acela de a strecura prin parlamente acordurile de la Paris, folosind pentru aceasta toate mijloacele de dezorientare şi înşelare a cercurilor opiniei publice.

Dimpotrivă, renunţarea la acordurile de la Paris şi realizarea unui acord corespunzător între cele patru puteri — Franţa, Anglia, S.U.A. şi U.R.S.S. — ar face posibilă ţinerea chiar în anul acesta a unor alegeri libere pe întreaga Germanie, avînd drept scop restabilirea unităţii Germaniei pe baze paşnice şi democratice. Acesta este sensul declaraţiei făcute la 15 ianuarie de guvernul sovietic în problema germană.

Francezilor, belgienilor, norvegienilor şi altora li se dau asigurări că acordurile de la Paris care prevăd reînvierea Wehrmachtului ar fi, cică, necesare pentru salvgardarea securităţii lor. Ei sînt înşelaţi fără scrupule cînd li se afirmă că securitatea popoarelor vest-europene este primejduită de Uniunea Sovietică şi ţările de democraţie populară, deşi chiar cei care susţin aceasta neîncetat ştiu că acest lucru este o calomnie josnică şi murdară la adresa ţării noastre iubitoare de pace şi la adresa tuturor statelor democrat-populare. În mîinile propovăduitorilor politicii agresive se află însă presa burgheză de mare tiraj, numeroase posturi de radio, care vociferează în fiecare zi de dimineaţă pînă noaptea; în mîinile lor se află întregul aparat de stat şi o întreagă armată de tot felul de agenţi plătiţi ai capitalului, care îşi vînd cinstea şi conştiinţa şi care răspîndesc zi de zi orice minciună şi calomnie antisovietică odioasă, făcînd aceasta din ce în ce mai fără scrupule şi mai impertinent, întrucît simt că-şi pierd pămîntul de sub picioare.

3. Lupta Uniunii Sovietice pentru pace, pentru asigurarea securităţii colective

Nici o calomnie şi nici o născocire mincinoasă nu vor putea ascunde popoarelor faptul că Uniunea Sovietică duce o luptă consecventă pentru pace, pentru asigurarea securităţii colective în Europa.

Proiectul sovietic al unui tratat cu privire la securitatea colectivă pentru toate statele europene, indiferent de deosebirile între orînduirile lor sociale şi de stat, este binecunoscut. Acest proiect s-a bucurat de sprijinul unui şir întreg de state din Europa şi a stîrnit cel mai viu ecou în toate ţările, inclusiv în ţările în care cercurile guvernante se străduiesc să treacă sub tăcere propunerile Uniunii Sovietice cu privire la securitatea colectivă, iar adeseori denaturează chiar de-a dreptul sensul acestor propuneri.

Guvernul sovietic s-a declarat gata să discute şi alte propuneri cu privire la securitatea colectivă în Europa. În acest scop, el a propus convocarea unei conferinţe pe întreaga Europă şi examinarea în cadrul acestei conferinţe atît a proiectului sovietic, cît şi a altor eventuale propuneri în vederea asigurării păcii şi securităţii europene.

Niciunul dintre adversarii propunerii sovietice n-a prezentat însă vreun alt proiect pentru asigurarea securităţii colective europene. Guvernele statelor membre ale blocului Atlanticului de nord au refuzat şi participarea la o conferinţă generală europeană în această problemă. Ele au declarat cu acest prilej că le interesează numai tratatele la care aderă doar statele „ce gîndesc la fel" cu membrii blocului nord-atlantic. Prin aceasta, ele au arătat cît de lipsită de principii este atitudinea lor faţă de apartenenţa la Organizaţia Naţiunilor Unite, care a fost creată pe baza recunoaşterii principiului participării cu drepturi egale la această organizaţie a tuturor statelor, indiferent de orînduirea lor socială. Prin această declaraţie ele au dovedit în acelaşi timp că nici nu se gîndesc la asigurarea păcii şi securităţii reale în Europa şi că grupările lor militare au fost create în scopuri ostile Uniunii Sovietice şi ţărilor de democraţie populară. Politicii de pace a Uniunii Sovietice, care urmăreşte asigurarea păcii şi securităţii pentru toate statele din Europa, indiferent de orînduirea lor socială, guvernele statelor membre ale blocului Atlanticului de nord îi opun politica creării de grupări militare ale unor state împotriva altor state. Aceasta face ca lor să le revină răspunderea pentru planurile agresive şi pentru faptul că ele acţionează nu în interesul păcii şi prin urmare nici în interesul popoarelor lor, ci în interesul cercurilor agresive şi al clicilor guvernante care promovează agresiva „politică de forţă" şi care, pe bună dreptate, au fost denumiţi aţîţători la război.

Aşadar, atitudinea Uniunii Sovietice faţă de acordurile de la Paris este cu desăvîrşire limpede. Ea nu oferă nici un fel de temei pentru interpretări false.

Pentru noi este clar că în cazul ratificării acordurilor de la Paris Germania occidentală va păşi pe calea refacerii militarismului şi va încăpea în fapt pe mîna revanşarzilor germani. Este de presupus că şi patrioţii francezi, ascultînd minunatele cuvîntări ale lui Edouard Herriot, îşi dau foarte bine seama unde duc toate acestea.

Întrucît, potrivit acordurilor de la Paris, Germania occidentală remilitarizată va intra atît în blocul nord-atlantic cît şi în Uniunea militară a Europei occidentale, împreună cu Franţa, Anglia, Italia şi alte cîteva state, în Europa se va crea o situaţie nouă, deoarece, în consecinţă, primejdia unui nou război va deveni mult mai mare.

De acest lucru nu pot să nu ţină seama Uniunea Sovietică şi ţările de democraţie populară, împotriva cărora sînt îndreptate acordurile de la Paris. Poporul sovietic şi armata sa iubesc sincer pacea, fiind totodată pătrunse de o profundă conştiinţă şi de hotărîrea de a-şi apăra cuceririle socialiste. Dacă şi înainte agresorul şi-a primit ceea ce i s-a cuvenit, el nu trebuie să uite că forţa Uniunii Sovietice a crescut nemăsurat de mult şi că în armata noastră, din fiecare 100 de oameni 77 sînt comunişti şi comsomolişti. Iar comuniştii şi comsomoliştii ştiu cît se poate de bine cum trebuie apărate cuceririle comunismului împotriva agresorului.

Dată fiind situaţia nouă care se creează în Europa, Uniunea Sovietică, ca şi celelalte state iubitoare de pace împotriva cărora sînt îndreptate acordurile de la Paris, nu vor sta cu braţele încrucişate. Ele vor trebui să ia măsurile corespunzătoare pentru întărirea continuă a securităţii lor şi pentru asigurarea păcii în Europa.

Toate acestea le-a arătat limpede cunoscuta conferinţă de la Moscova, care şi-a încheiat lucrările la 2 decembrie anul trecut şi a dat publicităţii declaraţia ei unanimă şi fermă. Această declaraţie a fost semnată de: Uniunea Sovietică, Republica Populară Polonă, Republica Cehoslovacă, Republica Democrată Germană, Republica Populară Ungară, Republica Populară Romînă, Republica Populară Bulgaria şi Republica Populară Albania.

Cele opt state participante la conferinţa de la Moscova au declarat răspicat că, în cazul ratificării acordurilor de la Paris, ele vor lua toate măsurile necesare pentru întărirea poziţiilor lor internaţionale şi pentru asigurarea păcii şi securităţii în Europa. Acest lucru ne va cere noi mari eforturi şi sacrificii materiale. Dar fiţi fără grijă, domnilor militarişti, noi nu ne vom opri din pricina aceasta. Din aceste măsuri fac parte în primul rînd pregătirile pentru încheierea unui tratat de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală între cele opt ţări participante la conferinţa de la Moscova. Pentru a nu pierde timp, în prezent au loc consultările corespunzătoare. La noile blocuri şi grupări militare care se creează împreună cu militarismul german, vom răspunde prin strîngerea continuă a rîndurilor noastre, prin continua întărire a prieteniei noastre, prin îmbunătăţirea colaborării noastre şi, acolo unde acest lucru este necesar, prin lărgirea continuă a asistenţei mutuale.

Printre măsurile pe care vom fi nevoiţi să le luăm în cazul constituirii unor grupări militare vest-europene cu participarea Germaniei occidentale remilitarizate, trebuie menţionată, de asemenea, crearea unui comandament militar unic al celor opt ţări amintite. Această măsură decurge din necesitatea de a se întări capacitatea de apărare a Uniunii Sovietice şi a celorlalte state europene iubitoare de pace, în vederea oricăror eventualităţi şi surprize. Cînd vom crea comandamentul militar unic al statelor europene iubitoare de pace este de presupus că cercurile agresive se vor abţine de la uneltiri aventuriste, vor fi mai potolite.

Noi vorbim deschis despre aceasta şi considerăm necesar să explicăm poporului nostru adevărata situaţie. Sîntem convinşi că poporul ne va înţelege just.

Este bine ştiut că atitudinea conştientă a popoarelor faţă de evenimentele ce au loc serveşte tot mai bine interesele păcii, constituind cea mai bună garanţie pentru asigurarea securităţii statelor iubitoare de pace. Din toate cele spuse reiese că politica externă sovietică este îndreptată spre menţinerea şi întărirea păcii.

Potrivit acestei politici tindem spre înfăptuirea acelor măsuri, acelor tratative şi acorduri cu alte ţări, care corespund intereselor micşorării încordării în relaţiile internaţionale. Se înţelege că atingerea acestor scopuri este posibilă numai în măsura în care se manifestă şi de cealaltă parte bunăvoinţă în aceeaşi direcţie.

Relaţiile noastre cu celelalte ţări sînt determinate, în primul rînd, de gradul în care dezvoltarea acestor relaţii poate servi intereselor întăririi păcii, intereselor menţinerii păcii, respectîndu-se cu consecvenţă principiul neamestecului în treburile interne ale altor state.

Ce se poate spune despre relaţiile dintre Uniunea Sovietică şi Statele Unite ale Americii?

Ar fi de dorit ca aceste relaţii să fie mai bune. Este oare posibilă o asemenea îmbunătăţire în relaţiile dintre U.R.S.S. şi Statele Unite? Ea este pe deplin posibilă. Pentru aceasta este însă necesar ca nu numai guvernul Uniunii Sovietice, ci şi guvernul Statelor Unite să tindă spre aceasta.

Dezvoltarea, nu tocmai rea, a relaţiilor cu Anglia şi Franţa, care începuse nu de mult, s-a lovit de stînci submarine sau, mai precis, de acordurile de la Paris cu planurile lor de reînviere a militarismului german agresiv. Dacă lucrurile vor continua să meargă, fără întoarcere, pe calea ratificării şi aplicării acordurilor de la Paris, aceasta va însemna că Anglia şi Franţa, nu numai că nu pun preţ pe tratatele pe care le-au încheiat cu Uniunea Sovietică în cursul celui de al doilea război mondial, dar le anulează, le şterg pur şi simplu. Aceasta ar deveni de neînlăturat, întrucît acordurile de la Paris, care deschid porţile renaşterii militarismului german şi includerii Germaniei remilitarizate în blocuri antisovietice, sînt incompatibile atît cu tratatul anglo-sovietic, cît şi cu cel franco-sovietic.

Să comparăm felul în care s-au dezvoltat relaţiile ţării noastre cu ţări vecine ca Finlanda şi Norvegia.

Relaţiile noastre cu Finlanda se dezvoltă potrivit tratatului de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală din 1948. Ar putea fi subliniate o serie de fapte care constituie o dovadă a dezvoltării acestor relaţii atît în domeniul economic, cît şi în cel politic. Vizita la Moscova a delegaţiei guvernamentale finlandeze, în frunte cu dl. Kekkonen, care a avut loc anul trecut, şi vizita de răspuns a delegaţiei guvernamentale sovietice, în frunte cu tovarăşul A. I. Mikoian, în Finlanda, au contribuit la îmbunătăţirea continuă a relaţiilor sovieto-finlandeze, bazate pe o mai bună înţelegere reciprocă.

În ceea ce priveşte relaţiile sovieto-norvegiene, Uniunea Sovietică este silită să ţină seamă de faptul că Norvegia a devenit unul din participanţii la tratatul agresiv nord-atlantic, care nu urmăreşte nicidecum întărirea păcii în Europa. În orice caz, norvegienii nu ar trebui să uite că menţinerea relaţiilor de bună vecinătate între U.R.S.S. şi Norvegia este nu numai în interesul ţării noastre, ci şi în interesul Norvegiei.

Voi vorbi, de asemenea, despre relaţiile noastre cu vecini ca Turcia, Iranul şi Afganistanul. Cine nu ştie că Uniunea Sovietică a întreprins o serie de demersuri pentru a contribui la îmbunătăţirea relaţiilor cu Turcia? Cu toate acestea, oficialităţile turceşti continuă să se afle pe poziţii care nu corespund relaţiilor normale de bună vecinătate, transformînd teritoriul şi apele lor teritoriale într-un fel de arenă pentru manevre şi demonstraţii militare ale forţelor armate străine, îndeosebi americane. Guvernul sovietic consideră că interesele atît ale Turciei cît şi ale U.R.S.S. impun necesitatea menţinerii unor relaţii de bună vecinătate între cele două ţări.

În relaţiile cu Iranul s-a conturat o anumită îmbunătăţire. După tratative îndelungate a fost încheiat un acord sovieto-iranian cu privire la probleme importante de frontieră şi financiare. Să sperăm că dezvoltarea relaţiilor sovieto-iraniene în această direcţie nu va fi în viitor împiedicată de presiunile continue asupra Iranului din partea unor forţe agresive din afară, în scopul de a atrage această ţară în grupările lor agresive, militare şi politice din Orientul apropiat şi mijlociu.

Relaţiile noastre cu Afganistanul se dezvoltă normal şi considerăm că aceasta corespunde intereselor celor două ţări.

Trebuie să subliniem cu mare satisfacţie întărirea continuă a relaţiilor de prietenie dintre Uniunea Sovietică şi India. Se dezvoltă cu succes atît legăturile politice şi economice cît şi cele culturale, contribuind la apropierea dintre popoarele ţărilor noastre care manifestă, unul faţă de celălalt, respect şi simpatii sincere. Zilele trecute a fost încheiat un important acord economic. Potrivit acestui acord, Uniunea Sovietică şi-a asumat obligaţia să construiască în India, acordîndu-i în condiţii favorabile, credit pe termen lung, o mare uzină siderurgică, care va produce peste 1.000.000 de tone oţel şi o cantitate corespunzătoare de laminate. Uniunea Sovietică va livra toate utilajele şi va acorda ajutorul tehnic necesar, inclusiv trimiterea de specialişti cu o înaltă calificare. Am dat urmare, cu multă înţelegere, cererii făcute în acest sens, deoarece dezvoltarea siderurgiei în India este menită să contribuie la asigurarea independenţei naţionale şi avîntului economic al acestei străvechi şi mari ţări, ceea ce popoarele U.R.S.S. privesc cu toată simpatia.

În vara anului acesta, primul ministru al Indiei, Jawaharlal Nehru, urmează să viziteze Uniunea Sovietică. Ştirea despre sosirea domnului Nehru a produs un ecou deosebit de prietenesc în rîndurile popoarelor Uniunii Sovietice.

Relaţiile noastre cu alte două ţări asiatice — Birmania şi Indonezia — continuă de asemenea să se întărească.

În relaţiile dintre Uniunea Sovietică şi ţările arabe, cu excepţia Irakului, se poate observa în ultima vreme existenţa unor fapte pozitive.

Faptul că Irakul a rupt relaţiile cu U.R.S.S. nu se poate explica decît prin aceea că actualul guvern al Irakului prea se grăbeşte să joace după cum îi cîntă imperialiştii „occidentali". În ţările arabe se cunosc, desigur, sentimentele prieteneşti ale popoarelor U.R.S.S. faţă de aceste state şi faptul că ele au avut şi vor avea în statul sovietic un reazim de nădejde în ceea ce priveşte apărarea suveranităţii şi independenţei lor naţionale.

Se ştie că Uniunea Sovietică doreşte normalizarea relaţiilor cu Japonia. În ultima vreme, Uniunea Sovietică a stabilit un contact direct cu guvernul Japoniei. Aşteptăm ca aceasta să dea rezultatele pozitive corespunzătoare.

Uniunea Sovietică acordă o mare însemnătate reglementării problemei austriace, problemei restabilirii depline a independenţei unei Austrii democrate, în conformitate cu interesele menţinerii şi întăririi păcii în Europa.

Guvernul sovietic consideră nejustificată orice nouă amînare a încheierii tratatului de stat cu Austria. Totodată, nu pot fi nesocotite pericolele pe care le implică pentru Austria planurile de remilitarizare a Germaniei occidentale în genul acordurilor de la Paris.

Toate acestea îndreptăţesc guvernul sovietic să tragă următoarele concluzii în legătură cu problema austriacă:

I. — În primul rînd, trebuie să se ţină seamă de faptul că reglementarea problemei austriace nu poate fi examinată desprins de problema germană, în special datorită planurilor existente de remilitarizare a Germaniei occidentale, care agravează primejdia înghiţirii Austriei (anschluss). Aceasta înseamnă că la încheierea tratatului de stat cu privire la restabilirea unei Austrii independente şi democratice trebuie să fie găsită o soluţie care să excludă posibilitatea înfăptuirii unui nou anschluss al Austriei de către Germania. Aceasta implică adoptarea de comun acord de către cele patru puteri a unor măsuri corespunzătoare în problema germană. În acest caz, retragerea din Austria a trupelor celor patru puteri ar putea fi realizată fără să se aştepte încheierea tratatului de pace cu Germania.

II. — Austria trebuie să-şi asume obligaţia de a nu intra în nici un fel de coaliţii sau alianţe militare îndreptate împotriva oricărei puteri care a luat parte cu forţele sale armate la războiul împotriva Germaniei hitleriste şi la eliberarea Austriei, de asemenea să nu admită crearea, pe teritoriul său, de baze militare străine. De asemenea, guvernele S.U.A., Angliei, Franţei şi Uniunii Sovietice ar trebui, în ceea ce le priveşte, să-şi asume obligaţia de a îndeplini prevederile menţionate.

III. În interesul reglementării cît mai grabnice a problemei austriace este necesar să se convoace neîntîrziat o conferinţă a celor patru puteri care să examineze atît problema germană, cît şi problema încheierii tratatului de stat cu Austria. Aceasta presupune, fireşte, participarea Austriei la rezolvarea problemei tratatului de stat austriac.

Totodată, trebuie să se aibă în vedere că în cazul ratificării acordurilor de la Paris, care deschid calea reînvierii militarismului în Germania occidentală, s-ar agrava primejdia anschluss-ului şi, prin urmare, ar fi ameninţată independenţa Austriei.

După cum se ştie, în ultimul timp s-au înregistrat succese în relaţiile dintre Uniunea Sovietică şi Iugoslavia. Sîntem de părere că în această direcţie nu s-a făcut încă totul, dar credem că aceasta depinde nu în mai mică măsură şi de Iugoslavia. După cum s-a văzut, în ultimii ani, Iugoslavia s-a îndepărtat într-o anumită măsură de poziţiile pe care se situase în primii ani după terminarea celui de al doilea război mondial. Se înţelege însă că aceasta este în întregime o chestiune internă a acestei ţări.

Uniunea Sovietică tinde spre dezvoltarea relaţiilor sovieto-iugoslave în domeniile economic, politic şi cultural. Noi tindem totodată spre o eventuală coordonare a eforturilor într-o chestiune atît de hotărîtoare pentru toate popoarele cum este asigurarea păcii şi securităţii internaţionale. Sîntem convinşi că o orientare pozitivă în dezvoltarea relaţiilor sovieto-iugoslave corespunde atît intereselor popoarelor U.R.S.S. cît şi celor ale Iugoslaviei.

Am mai avut prilejul să vorbesc despre felul în care se desfăşoară dezvoltarea relaţiilor dintre Uniunea Sovietică şi asemenea ţări de democraţie populară cum sînt Polonia, Cehoslovacia, Ungaria, Romînia, Bulgaria, Albania precum şi cu Republica Democrată Germană. Relaţiile cu aceste ţări se dezvoltă cu succes pe baza prieteniei frăţeşti şi a colaborării multilaterale în interesul întăririi păcii şi ridicării bunei stări a maselor largi populare.

În Orient, aceleaşi relaţii de prietenie frăţească şi de largă colaborare se dezvoltă între ţara noastră şi Republica Populară Chineză, Republica Populară Democrată Coreeană, Republica Populară Mongolă, precum şi Republica Democrată Vietnam. De marea Republică Populară Chineză sîntem legaţi prin legături de prietenie şi prin relaţii frăţeşti care se întăresc an de an.

Vizita făcută în China anul trecut de către delegaţia guvernamentală sovietică în frunte cu tovarăşii N. S. Hruşciov, N. A. Bulganin, A. I. Mikoian, N. M. Şvernik şi încheierea unor importante acorduri de către aceasta, atît în domeniul colaborării economice cît şi în domeniul colaborării în problemele internaţionale, reprezintă o strălucită expresie a acestor noi relaţii socialiste între cele două mari ţări.

Atît cu ţările sus-menţionate cît şi cu toate celelalte state, Uniunea Sovietică tinde să întreţină relaţii care să contribuie la întărirea păcii generale şi a securităţii internaţionale. Noi constatăm cu o mare bucurie că atît ţările de democraţie populară din Europa cît şi cele din Asia acordă sprijin pe toate căile acestei politici şi sînt, alături de Uniunea Sovietică, promotori consecvenţi ai politicii îndreptate spre micşorarea încordării în relaţiile internaţionale.

Între Uniunea Sovietică şi ţările de democraţie populară s-a statornicit şi se întăreşte din ce în ce mai mult colaborarea prietenească în toate domeniile — politic, economic şi cultural. Această colaborare se întemeiază pe respectarea consecventă a principiilor suveranităţii şi independenţei naţionale. Bineînţeles că, în caz de nevoie, ea se extinde şi asupra domeniului întăririi capacităţii de apărare a tuturor acestor ţări.

Dar Uniunea Sovietică şi ţările lagărului socialist n-au creat şi nu creează nici un fel de blocuri militare îndreptate împotriva altor state. Ele nu vor face aceasta nici în viitor, însă vor fi silite să-şi unească forţele pentru a-şi asigura securitatea dacă vor fi puse în aplicare planurile agresive cu ajutorul cărora se urmăreşte renaşterea militarismului german şi pregătirea unui atac împotriva statelor iubitoare de pace.

Pînă în prezent, ţările lagărului socialist n-au avut nevoie de unirea eforturilor militare. Unitatea necesară dintre ele în toate domeniile s-a realizat şi se realizează printr-un contact concret, prin colaborare şi asistenţă mutuală, cimentate printr-o prietenie de nezdruncinat şi relaţii frăţeşti.

Ca urmare a acestui fapt 12 ţări, cuprinzînd U.R.S.S. şi ţările de democraţie populară, cu o populaţie însumînd 900.000.000 de oameni, reprezintă lagărul strîns unit al păcii, democraţiei şi socialismului. În aceste ţări sînt la putere oamenii muncii, cărora nu le este greu să se înţeleagă între ei în toate problemele esenţiale şi pe care nu-i separă năravuri de lup şi sălbatica concurenţă care există între imperialişti.

Întrucît Uniunea Sovietică apără însă cauza păcii generale şi inviolabilitatea principiilor suveranităţii şi independenţei naţionale a popoarelor, indiferent de structura lor socială, politica externă a statului sovietic se bucură şi de sprijinul altor popoare şi al altor state mari şi mici.

U.R.S.S. nu poate subaprecia faptul că, de pildă, India şi Birmania, împreună cu Republica Populară Chineză, au proclamat cele cinci principii ale colaborării paşnice între state (coexistenţă, neamestec în afacerile interne, neagresiune şi altele), principii pe care Uniunea Sovietică şi-a întemeiat întotdeauna politica externă şi care au găsit în prezent un atît de prietenesc sprijin în întreaga lume.

Sîntem îndreptăţiţi să întrebăm guvernele şi parlamentele tuturor ţărilor de ce

(Continuare în pag. 4-a)

Cu privire la situația internațională și politica externă a guvernului U. R. S. S.

Raportul lui V. M. MOLOTOV la sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Urmare din pag. 3-a.

care aceste principii pașnice formulate în prezent în declarația indiano-chineză din 28 iunie 1954 n-ar putea deveni o platformă generală în opera de menținere și întărire a păcii pentru toate popoarele?

Politica de pace a Uniunii Sovietice are prieteni numeroși și de nădejde și în țările lagărului capitalist.

Știți cine sînt acești prieteni ai noștri. Aceștia sînt în primul rînd clasa muncitoare, care nicăieri nu vrea război și în sînul căreia crește necontenit numărul luptătorilor activi împotriva ațîțătorilor la război, pentru întărirea păcii între popoare. Un sprijin prietenesc au acordat și acordă de asemenea politicii de pace a Uniunii Sovietice milioanele de țărani cărora războiul nu le aduce nimic altceva decît nenorociri și dezastre. În orașele și satele aflate departe de hotarele lagărului socialist crește mișcarea partizanilor păcii în toate păturile populației, inclusiv în clasele înstărite, și toți oamenii sovietici se bucură de fiecare succes real al acestei mișcări pentru pace, pentru dezvoltarea relațiilor normale între state.

În ceea ce privește politica externă a S.U.A. și a acelor țări care urmează linia politicii externe americane, în numeroase cazuri aceasta merge într-o direcție opusă. În timp ce Uniunea Sovietică este pentru extinderea relațiilor comerciale cu celelalte țări și pentru dezvoltarea comerțului internațional, cercurile guvernante ale S.U.A. urmează o linie diametral opusă față de U.R.S.S. și celelalte state democrate.

Cîte nu se născocesc în Statele Unite pentru a pune bețe în roate comerțului exterior sovietic, pentru a bloca relațiile economice ale Chinei cu alte state, pentru a împiedica și, dacă se poate, a gîtui comerțul țărilor democrate cu statele care se află într-o situație de dependență față de S.U.A.!

În aceste scopuri, guvernul și congresul S.U.A. au adoptat în ultimii ani numeroase legi și hotărîri de tot felul. Senatorii și miniștrii lor au debitat tot felul de discursuri pline de amenințări împotriva statelor nedocile. În aceleași scopuri au fost înjghebate o grămadă de comitete de supraveghere americane de tot felul, ca nu cumva, ferească dumnezeu, vreun businessman american, chilian, englez, danez, vest-german sau italian să vîndă Uniunii Sovietice sau Bulgariei, Chinei sau Ungariei marfa lui destinată exportului. Totodată, Statele Unite recurg la asemenea mijloace de presiune și dictat fățiș încît numeroși industriași și comercianți au fost serios intimidați și se tem să dezvolte comerțul cu alte țări.

Este ciudat însă că în Statele Unite nu se înțelege nici pînă acum că prin aceasta nu-și ating scopul.

În ciuda tuturor piedicilor și a măsurilor discriminatorii luate de autoritățile americane împotriva U.R.S.S și a țărilor de democrație populară, nu s-a reușit să se zădărnicească comerțul exterior al acestor țări cu statele capitaliste. Mai mult, ca urmare a acestei politici agresive, legăturile economice dintre țările lagărului democrat au început să se dezvolte într-un ritm accelerat. Și acest lucru a contribuit la rîndul său la întărirea atît a relațiilor economice cît și a celor politice dintre statele democrate.

Unele personalități americane, din rîndurile acelora care se pasionau în mod deosebit de crearea de dificultăți în calea comerțului exterior al U.R.S.S., scontau să frîneze refacerea postbelică a economiei naționale în țara noastră. Ele credeau că vor trebui zeci de ani pentru ca Uniunea Sovietică să-și restabilească economia antebelică. Dar discutarea bugetului de stat în cadrul acestei sesiuni a Sovietului Suprem nu a arătat oare odată mai mult cît de lamentabil au eșuat socotelile lor?

Nu voi cita decît o ilustrare a acestui lucru.

Nimeni dintre noi nu se îndoiește că atît bugetul de stat cît și planul economiei naționale, adoptate pe anul 1955, vor fi îndeplinite cu succes. Îndeplinind planul economiei naționale pe anul în curs, industria noastră va atinge proporții care vor depăși de peste trei ori nivelul antebelic al producției industriale în țara noastră.

Adăugați la aceasta că, pe baza hotărîrilor adoptate în ultima vreme de partidul comunist și guvernul sovietic, acum se desfășoară o asemenea muncă în domeniul agriculturii, al construcției colhoznice și sovhoznice, care va duce la un nou și nemaivăzut avînt. Sarcinile noi și cu adevărat pasionante puse în acest domeniu vor cere noi eforturi mari din partea statului sovietic. Este însă cu totul evident că aceste sarcini sînt pe măsura actualelor colhozuri și sovhozuri, care s-au întărit, fără a mai vorbi de faptul că marele popor sovietic în întregul său va da sprijinul cuvenit la înfăptuirea acestor sarcini de cea mai mare importanță.

În ce privește relațiile comerciale, să se știe că noi sîntem pentru dezvoltarea unui comerț internațional normal și pentru o colaborare economică sănătoasă. Este rău oare dacă între sistemele capitalist și socialist se desfășoară o întrecere economică cinstită? Nimic mai bun n-ar putea fi conceput în mijlocul secolului al XX-lea.

4. Politica agresivă a S.U.A. este o primejdie pentru pace

Dacă în domeniul economic „politica de forță" americană duce la tot soiul de piedici și măsuri discriminatorii în comerțul internațional, în domeniul militar-politic ea își găsește principala expresie în crearea de blocuri militar-politice și grupări agresive de tot soiul.

După cum se știe, principalul loc în această privință îl ocupă gruparea nord-atlantică creată de blocul anglo-american sub egida S.U.A. Din această grupare fac parte: Statele Unite ale Americii, Anglia, Franța, Italia, Canada, Belgia, Olanda, Luxemburgul, Danemarca, Norvegia, Islanda, Portugalia, Grecia, Turcia.

În afară de aceasta există și alte grupări militar-politice create, de asemenea, sub egida S.U.A.

Dintre acestea pot fi citate următoarele, a căror creare a fost consacrată prin diferite tratate și acorduri în cursul ultimilor cîțiva ani: tratatul dintre S.U.A., Australia și Noua Zeelandă; tratatul dintre S.U.A. și Japonia; tratatul cu privire la Asia de sud-est (S.E.A.T.O.); tratatul dintre S.U.A. și falitul Cian Kai-și; tratatul dintre S.U.A. și clica lisinmanistă din Coreea de sud: acordul dintre S.U.A., Franța, Vietnamul baodaist, Laos și Cambodgia. Oricui îi este limpede importanța pe care o au asemenea tratate și acorduri ale S.U.A., care au drept scop să sprijine pe cît este cu putință clica din Taivan a lui Cian Kai-și, urîtă de poporul chinez, gruparea fascistă a lui Li Sîn Man din Coreea de sud, pe Bao Dai repudiat de poporul vietnamez.

Din aceeași categorie de grupări create sub egida S.U.A. poate fi citat recentul acord dintre Turcia și Pakistan, precum și acordul dintre Turcia și Irak în curs de pregătire în momentul de față.

Acordurile de la Paris prevăd crearea Uniunii militare a Europei occidentale care va trebui să devină, cum s-ar zice, coloana de șoc a blocului nord-atlantic. În afară de Franța, Anglia, Italia, Belgia, Olanda și Luxemburg, în Uniunea militară a Europei occidentale se include de asemenea Germania occidentală. Nu este nevoie să se mai adauge ceva la cele ce s-au spus pînă acum despre această uniune militară.

Cu totul alta este situația în care se găsește tratatul dintre Turcia, Grecia și Iugoslavia, întrucît numai doi din participanții săi sînt membri ai blocului nord-atlantic iar cel de al treilea — Iugoslavia — nu intră în acest bloc. Popoarele balcanice nu pot să nu manifeste totuși prudență și atenție în această privință. Blocurile și grupările militare pe care le creează Statele Unite în Europa sînt îndreptate cu tăișul lor împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară, iar în Asia — împotriva Republicii Populare Chineze și a popoarelor prietene ei.

Lucrurile nu se limitează însă la crearea de blocuri și grupări.

Nu poate fi subestimat pericolul pe care-l prezintă cursa înarmărilor ce continuă. În țări ca S.U.A., Anglia, Franța și alte cîteva, bugetele militare sînt de pe acum mai umflate ca oricînd. În Statele Unite, cheltuielile militare reprezintă 2,3 din întregul buget de stat și depășesc de cîteva ori cheltuielile dinainte de război în aceleași scopuri.

Actualul nivel al producției industriei S. U. A. aflate pe o înaltă treaptă de dezvoltare se menține mai ales prin comenzile militare. Producția industrială de război atinge 20—25%, adică aproape un sfert din întreaga producție globală a industriei americane. Și, cu toate acestea, în S.U.A. se manifestă criza economică și un proces de reducere a producției globale.

Ar fi timpul să se recunoască, cà pe o asemenea bază nesănătoasă cum sînt comenzile militare, economia țării nu poate fi menținută timp îndelungat. Cu toate acestea, din partea S.U.A. se duce o politică sinucigașă de subminare a comerțului internațional, ceea ce lipsește industria americană de căile normale pentru dezvoltarea și lărgirea ei.

Nu este întîmplător nici faptul că, de cinci ani, guvernul S.U.A. își menține țara în așa numita „stare excepțională". Acest lucru a început sub guvernul partidului democrat al lui Truman și continuă sub actualul guvern al partidului republican.

În ultima vreme, pentru a menține atmosfera de isterie războinică creată acolo, s-a mers și mai departe. În ziare și prin radio s-a declanșat o campanie furibundă de vorbării de tot soiul nu pur și simplu despre război, ci despre pregătirea anume a războiului atomic. Răspunderea pentru aceasta revine în primul rînd cercurilor guvernante americane. La insistența lor a avut loc la Paris în mijlocul lunii decembrie a anului trecut o conferință a membrilor pactului nord-atlantic în problema pregătirii războiului atomic.

Nedorind să rămînă în urma altora, unii miniștri de afaceri externe se îndeletnicesc de asemenea în ultima vreme cu propaganda războiului atomic.

Astfel, la 18 decembrie 1954, ministrul belgian al afacerilor externe, Spaak, în cadrul unei conferințe de presă la Paris, a declarat pe un ton nu lipsit de lăudăroșenie că hotărîrile adoptate în ajun de Consiliul blocului nord-atlantic „dau militarilor tocmai aceea ce le este necesar. Ei au cerut permisiunea să se pregătească pentru războiul atomic. Această permisiune le-a fost dată". Răspîndind o străvezie ceață diplomatică, Spaak a vorbit de asemenea despre așa-zisa „ipoteză a folosirii armei atomice", și a declarat totodată cu candoare: „Hotărîrea definitivă și mijloacele care să permită adoptarea ei (adică adoptarea unei hotărîri cu privire la folosirea armei atomice), nu pot fi divulgate. Acesta este un secret militar de cea mai mare importanță". De propaganda războiului atomic s-au apucat în ultima vreme și Spaak și Dulles, și în afară de ei, nu numai generalii americani Radford, Gruenther, Stevenson, ci și fieecarul feldmareșal englez Montgomery.

Nu vor ei oare să spună prin aceasta că recentele proiecte și discursuri ale oamenilor de stat ai S.U.A. cu privire la folosirea pașnică a energiei atomice urmăreau doar să distragă atenția cercurilor largi ale opiniei publice?

Dacă într-o astfel de presupunere există măcar un dram de adevăr, aceasta va aduce un dublu prejudiciu politicii externe americane. În primul rînd nu trebuie să se uite că o asemenea duplicitate subminează încrederea popoarelor față de guverne și în al doilea rînd că popoarele vor vedea încă de pe acum în anumiți propovăduitori de azi ai războiului atomic pe noii candidați la titlul de principali criminali de război.

Toate acestea luate la un loc — și anume nenumăratele piedici create de Statele Unite în domeniul comerțului internațional, blocurile militare agresive, nenumăratele baze militare ce se creează pe teritoriile altor state, cursa înarmărilor și amenințările cu un nou război atomic — au menirea să arate că Statele Unite și gruparea americană de state duc o „politică de forță" îndreptată împotriva Uniunii Sovietice, a Republicii Populare Chineze și a țărilor de democrație populară. Toate acestea urmăresc ca prin politica „de pe poziții de forță", adică prin politica de presiuni și amenințări să intimideze pe cineva, să tulbure pe cineva. Însă toată această politică nervoasă costă prea scump poporul american și nu dă nimic Statelor Unite ale Americii pentru întărirea pozițiilor lor în politica externă.

Cercurile agresive ale S.U.A. și-au greșit încă odată socotelile. Nu de mult, ele încă credeau că dispun de monopolul absolut al armei atomice. Chiar cele mai perspicace dintre ele considerau în primii ani de după război că pentru producerea armei atomice, Uniunii Sovietice îi vor trebui cel puțin 10-15 ani, iar majoritatea considera că îi va trebui un timp mult mai îndelungat. Însă oamenii de știință, inginerii și tehnicienii sovietici și toți cei care au avut o legătură directă cu aceasta, au obținut în termene scurte rezultate care dovedesc posibilitățile extraordinare ale statului sovietic. Lucrurile au ajuns pînă acolo, încît în producția armei cu hidrogen, oamenii sovietici au obținut un asemenea succes încît nu Uniunea Sovietică s-a dovedit a fi în situația celui rămas în urmă, ci Statele Unite ale Americii.

Actuala politică externă a S.U.A. nu se bucură nici pe departe, nici măcar în propria țară de un sprijin susținut.

În prezent, partidul republican nu mai dispune de majoritate în Congresul american. După alegerile din toamna anului trecut, în parlamentul american majoritatea aparține partidului democrat. În această ordine de idei nu va fi nepotrivit să cităm cuvintele lui Stevenson, lider marcant al partidului democrat din S.U.A., fost candidat al partidului democrat la postul de președinte în timpul alegerilor din 1952. Iată ce a spus, potrivit relatărilor presei americane, Stevenson, în cadrul unei adunări a partidului democrat, la 8 septembrie 1954:

„Am constatat că este greu uneori să deosebești politica noastră de declarațiile noastre publice, de lozincile noastre — aceste fraze de efect care dau politicii noastre o aparență atrăgătoare; după cum se vede, noi ducem o politică bazată pe lozinci — Dulles le lansează, iar Knowland spumegă de furie, — e o politică care nu înseamnă nimic și nu duce propriu zis la nimic. Vă aduceți aminte de toate aceste exclamații îndrăznețe și emoționante „eliberare", „libertate de acțiune lui Cian Kai-și", „să luăm inițiativă", „o nouă atitudine" în problemele apărării, „o contralovitură masivă" ș.a.m.d. Una după alta ele dispar pe neștiute, subminînd tot mai mult prestigiul nostru și influența noastră... Este destul de trist să vezi mîhnirea pe care o provoacă la aliații noștri, jalnicul spectacol al certurilor de familie din Washington. Dar un fenomen mult mai rău este paralizia care pare a fi lovit departamentul de stat. Secretarul de stat Dulles, are fără îndoială dreptate cînd declară că a sosit timpul pentru o „dureroasă revizuire" a relațiilor noastre externe. Nenorocirea este însă că o reconsiderare rezonabilă este imposibilă într-o atmosferă în care cuvintele „tratative" și „trădare" au devenit sinonime".

Aprecierea mai sus citată a politicii externe americane din partea unei persoane atît de competente ca recentul candidat la postul de președinte, merită atenție. Nu ar fi rău dacă această apreciere ar ajunge într-o oarecare măsură în conștiința acelora pe care ea îi privește direct. Trebuie spus totuși, că și această apreciere asupra politicii externe a Statelor Unite este departe de a dezvălui în întregime contradicțiile existente și starea de lucruri reală care s-a creat în acest domeniu.

Într-adevăr, în timp ce lagărul socialismului și democrației este puternic prin unitatea țelurilor politice și prin marea prietenie internațională între oamenii muncii, lagărul imperialismului este sfîșiat de contradicții externe și interne. Toate acestea se resfrîng în mod inevitabil și în domeniul politicii externe.

Despre aceasta ne putem convinge din numeroase exemple. Iată cîteva fapte:

Aduceți-vă aminte de conferința de la Geneva. Acolo s-a putut realiza un acord între Franța, Anglia, China și U.R.S.S. în problema restabilirii păcii în Indochina, deși cel de al treilea partener al blocului nord-atlantic și anume S.U.A., nu a vrut să-și pună semnătura pe acest acord. Este drept că ulterior, la conferința de la Manilla, reprezentanții S.U.A., Franței și Angliei au ajuns la o oarecare înțelegere între ei. De data aceasta, Franța și Anglia s-au alăturat Statelor Unite și s-au pronunțat într-o oarecare privință împotriva hotărîrilor conferinței de la Geneva, hotărîri adoptate chiar cu participarea lor. Dar nu dovedește oare aceasta existența în sînul lagărului imperialist a unui ghem întreg de contradicții, care se fac simțite cînd sub o formă, cînd sub alta, cînd cu mai multă și cînd cu mai puțină putere? Totuși, în ciuda acestui fel de „realizare" obținută de S.U.A. la conferința de la Manilla, nu este oare clar, că rezultatele politice ale conferinței de la Geneva sînt incomparabile prin importanța lor cu jalnicele rezultate ale conferinței de la Manilla?

În primăvară, în mai 1952, sub presiunea Statelor Unite și a Angliei, guvernele a șase state vest-europene au semnat tratatul cu privire la crearea așa-zisei „comunități defensive europene". Totuși în august 1954, parlamentul francez a respins acest tratat și a trebuit ca planurile de creare a „comunității defensive europene" să fie abandonate. Acest tratat a eșuat în parlamentul francez, pentru că au ieșit la iveală divergențe prea mari între voința poporului francez și intențiile guvernului francez.

Cum trebuie apreciat faptul aci citat? Avem tot temeiul să afirmăm că eșecul „comunității defensive europene" este o urmare a contradicțiilor profunde din lagărul imperialist. Pe de altă parte, nu se poate să nu se recunoască că aceasta a fost o înfrîngere a orientării agresive a politicii externe americane.

După aceea, la 23 octombrie 1954 au fost semnate așa-zisele acorduri de la Paris, care reprezintă o a doua încercare de a obține acceptarea remilitarizării Germaniei occidentale. Lucrurile păreau că merg bine și guvernele din unele țări europene și din S.U.A. scontau deja să repurteze o victorie în înfăptuirea planurilor lor de refacere a imperialismului german.

Dar, în ultimele zile, parlamentul francez a început din nou să manifeste ezitări, ceea ce poate crea noi dificultăți pentru adepții acordurilor de la Paris. Aci se face simțită influența contradicțiilor care s-au ascuțit într-unul din sectoarele blocului politico-militar aflat sub egida S.U.A. Cît despre evenimentele petrecute în ultimele zile în Franța, care au dus la o criză guvernamentală, ele constituie mărturia unei noi înfrîngeri a orientării politicii externe americane.

Să vedem acum ce influență au avut evenimentele de politică externă în Statele Unite, în timpul alegerilor prezidențiale din toamna anului 1952.

După cum se știe, atunci, în alegerile prezidențiale, victoria a fost obținută de partidul republican care susține, deși nu prea ferm, așa-zisa politică a „eliberării" față de țările de democrație populară. Această politică a „eliberării", republicanii o opuneau într-o oarecare măsură politicii partidului democrat, care în majoritatea sa urma o linie de politică externă mai moderată, cunoscută sub numele de politica „atitudinii reținute", deși atît într-un partid cît și în celălalt se găsesc adepți ai ambelor linii politice. Totuși, nu trebuie uitat că, chiar în ajunul alegerilor, candidatul partidului republican, Eisenhower, promitea să pună capăt războiului din Coreea, război în care Statele Unite s-au antrenat într-un moment cînd la putere se afla partidul democrat al lui Truman. Aceasta a decis în esență rezultatul alegerilor prezidențiale. Înfrîngerea democraților în alegerile prezidențiale trebuie explicată nu prin faptul că democrații urmau o orientare de politică externă mai moderată, ci prin faptul că ei erau aceia care purtau răspunderea pentru războiul declanșat de ei în Coreea. Pe de altă parte, republicanii au învins în alegerile prezidențiale nu pentru că ei proclamau o orientare mai agresivă în politica externă, ci dimpotrivă, pentru că în fapt ei se dovediseră a fi un oarecare timp partidul politic care contribuia nu la continuarea agresiunii în Coreea, ci la terminarea războiului și restabilirea păcii în Coreea.

Noi trebuie să ținem seama de existența contradicțiilor în blocurile și grupările militare pe care le creează imperialiștii, fie că e vorba de blocul nord-atlantic, fie de altul. În toate aceste grupări, ba se intensifică tendința spre grăbirea dezlănțuirii unui nou război, ba dimpotrivă, se intensifică curentele opuse. Dacă lupta între asemenea tendințe opuse, se desfășoară în anumite țări, ea își găsește cu atît mai mult oglindire înlăuntrul blocurilor și chiar între ele.

În legătură cu aceasta trebuie să ținem seama că aceste oscilații și, ceea ce este cu deosebire însemnat — oscilațiile care au o importanță pentru slăbirea încordării internaționale, se vor manifesta cu atît mai puternic și cu atît mai des, cu cît se va desfășura mai organizat și mai activ în toate țările mișcarea populară pentru pace și pentru destinderea în relațiile internaționale.

Exemplele date sînt caracteristice pentru numeroasele contradicții existente în lagărul imperialist și care își găsesc oglindire în relațiile reciproce dintre diferitele țări, precum și în politica unor guverne și chiar în cadrul unor partide care sînt nevoite să țină seama într-o oarecare măsură nu numai de voința milionarilor și miliardarilor, ci și de opinia publică a cercurilor largi de alegători.

Politica externă sovietică nu poate să nu țină seama atît de existența unor contradicții însemnate între diferitele țări capitaliste, cît și de existența contradicțiilor în interiorul acestor țări și chiar în cadrul diferitelor partide care aparțin claselor și grupurilor capitaliste. Sarcina noastră este folosirea acestor contradicții în interesul menținerii și întăririi păcii, în interesul slăbirii forțelor anti-democratice agresive.

5. Principala noastră sarcină este întărirea păcii

Între noi, partizanii unei păci trainice, și adversarii noștri este o prăpastie adîncă.

Adversarii noștri sînt ocupați cu cursa înarmărilor. Ei au pornit pe această cale scontînd să întărească lagărul lor politic, dar de fapt aceasta duce la slăbirea inevitabilă și la subminarea pozițiilor lor economice și politice.

Uniunea Sovietică opune cursei înarmărilor politica sa de pace și propunerile sale cu privire la o reducere substanțială a tuturor armamentelor și la interzicerea necondiționată a armei atomice, cu instituirea unui control internațional eficace, în ce privește atît reducerea armamentelor cît și interzicerea armei atomice și a oricăror altor arme de exterminare în masă. Adversarii noștri împing lucrurile în mod fățiș spre un nou război și în ultimul timp au făcut mare zarvă propagandistică în jurul necesității pregătirii anume a unui război atomic. Totuși, ei nu vor obține niciodată, nici măcar din partea propriilor lor popoare, aprobarea acestei politici agresive care este respinsă nu numai de masele largi populare, dar chiar și de o parte a claselor înstărite care judecă mai lucid. Printr-o astfel de orientare a politicii lor, ei vor ajunge doar ca unii dintre oamenii lor de stat, deosebit de gălăgioși, să se discrediteze de la bun început în propria lor țară și în străinătate.

Și în problema atomică, Uniunea Sovietică se află pe o poziție opusă.

Guvernul sovietic a și propus guvernului Statelor Unite să încheie neîntîrziat un acord care să prevadă renunțarea la folosirea armei atomice și folosirea energiei atomice exclusiv în scopuri pașnice. Uniunea Sovietică sprijină cu toată hotărîrea și recentele propuneri ale Consiliului Mondial al Păcii de a se distruge în toate țările stocurile de arme atomice, pentru ca popoarele din întreaga lume să fie sigure că războiul atomic nu va fi admis niciodată. Tocmai de aceea este Uniunea Sovietică atît de hotărîtă și activă în ce privește convocarea unei conferințe internaționale pentru folosirea pașnică a energiei atomice. Noi propunem Statelor Unite să ne luăm la întrecere nu în producția de arme atomice, ci în folosirea energiei atomice în scopuri pașnice.

Adversarii noștri trîmbițează politica „de pe poziții de forță". Ei sînt nervoși și totodată vor să sperie. Ei recurg la amenințări și șantaj, care nu pot intimida decît pe cei cu nervii slabi și șovăielnici.

Guvernul sovietic consideră că cei care recurg la mijloace atît de ineficace față de poporul sovietic vor da, fără îndoială, greș. Ei trebuie să știe, că dacă va fi cazul, vom ști să ne apărăm.

Ar fi timpul să se înțeleagă că, în ceea ce privește raportul de forțe dintre U.R.S.S. și S.U.A., situația a și fost pe deplin clarificată.

Dacă am face o comparație între Uniunea Sovietică cu toate forțele ei umane, cu uriașele ei resurse materiale, cu toți aliații ei externi — ținînd totodată seama de sprijinul moral și politic acordat politicii de pace de către masele populare din celelalte țări — dacă prin urmare, am face o comparație între Uniunea Sovietică, așa cum se prezintă ea astăzi și Statele Unite ale Americii, ținînd seama și la această țară de toate datele mai sus-amintite, va reeși clar că Uniunea Sovietică nu este mai slabă decît Statele Unite ale Americii.

Nu trebuie uitat nici faptul că Uniunea Sovietică are față de Statele Unite o superioritate incontestabilă deoarece Uniunea Sovietică iubitoare de pace nu amenință pe nimeni și nu se amestecă în treburile altor state, ci, dimpotrivă, ea apără o cauză într-adevăr dreaptă și justă, care se bucură de simpatia fierbinte a oamenilor muncii și a tuturor popoarelor asuprite din întreaga lume, și această cauză nu se poate să nu învingă.

Ce propune Uniunea Sovietică?

Noi propunem să nu se recurgă la politica amenințărilor și a șantajului nici dintr-o parte și nici din cealaltă. Aceasta nu va duce la nimic bun.

Mai mult. Noi considerăm că acea parte care este într-adevăr sigură de forțele sale nu va fi pentru război. Cei care sînt siguri de forțele lor, cei care sînt siguri de viitorul lor, nu au nevoie de război.

Orice aventură legată de dezlănțuirea unui nou război mondial va sfîrși rău pentru agresor, în mod inevitabil deoarece în zilele noastre sute de milioane de oameni au și atins un asemenea nivel de conștiință încît ei, ca și toți oamenii sovietici, pe deplin convinși de dreptatea cauzei lor, vor lupta pînă la capăt împotriva oricărei agresiuni criminale.

Nu „civilizația mondială" va pieri ori cît ar suferi ea de pe urma unei noi agresiuni, ci acel sistem social de pe acum putred, cu baza sa imperialistă îmbibată de sînge, acel sistem al cărui sfîrșit se apropie, și care este condamnat datorită caracterului său agresiv și repudiat pentru că exploatează oamenii muncii și asuprește popoarele.

Politica externă a Uniunii Sovietice este bazată pe principiile leniniste cu privire la coexistența sistemelor sociale diferite. Noi apărăm aceste principii, dorind ca popoarele să trăiască în pace și liniște.

Noi apărăm aceste principii, deoarece în condițiile coexistenței există posibilitatea deplină de a asigura în decursul unei întregi perioade istorice atît pacea și libertatea popoarelor, cît și relații pașnice între țări, posibilitatea de noi succese în progresul omenirii.

Sîntem pentru principiile leniniste ale coexistenței, și sîntem pentru aceste principii deoarece sîntem siguri de forțele socialismului și de faptul că am ales drumul just spre comunism.

Concertul artiștilor amatori din școlile rezervelor de muncă din U. R. S. S.

MOSCOVA 9 (Agerpres). — TASS transmite: Concertul de închidere a celui de al 5-lea concurs unional al cercurilor artistice de amatori ale elevilor din școlile rezervelor de muncă din U.R.S.S. care a avut loc la 8 februarie la Teatrul Mare al Uniunii Sovietice, a constituit un spectacol emoționant și de neuitat. Aproximativ 2.000 tineri și tinere din R.S.F.S.R. Ucraina, Bielorusia, Gruzia, Armenia, Azerbaidjan, R.S.S. Moldovenească, Letonia, Lituania, Estonia, Uzbekistan, Kazahstan, R.S.S. Carelo-Fină și din alte republici au participat la concertul de închidere care a scos în evidență talentele tinerei generații a clasei muncitoare din Uniunea Sovietică.

Spectacolul a cuprins un program bogat și viu interpretat de ansambluri corale și de dansuri, de cîntăreți, instrumentiști, gimnaști. Cîntecele și dansurile ruse, ucrainene, bieloruse, armene, gruzine, letone, estone, azerbaidjene, lituaniene, bașkire, uzbece, opere ale clasicilor ruși și occidentali, opere ale compozitorilor contemporani, reprezentații sportive, au fost interpretate cu o mare măiestrie și avînt tineresc. Spectacolul s-a încheiat cu expresiva scenă de masă „Sărbătoarea tineretii".

Spectacolul s-a bucurat de mare succes, fiind răsplătit cu aplauze repetate.

La spectacol au asistat: N. A. Bulganin, K. E. Voroșilov, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, N. S. Hrușciov, A. I. Kiricenko, P. K. Ponomarenko, N. M. Șvernik, P. N. Pospelov, M. A. Suslov, N. N. Șatalin, miniștri, deputați în Sovietul Suprem al U.R.S.S. și în Sovietul Suprem al R.S.F.S.R., activiști de partid și sovietici din Moscova, reprezentanți ai întreprinderilor, oameni de știință, literatură și artă.

—o—

„America să părăsească Taivanul și Asia"

* *

Birmania consideră Taivanul teritoriu al R. P. Chineze

PEKIN 9 (Agerpres). — China Nouă transmite: Un purtător de cuvînt al guvernului Uniunii Birmane a făcut o declarație în care a arătat că Birmania consideră Taivanul drept teritoriu aparținînd R. P. Chineze. El a declarat că în această problemă guvernul Uniunii Birmane va acționa în consecință.

Mari mitinguri în India

DELHI 9 (Agerpres). — China Nouă transmite: La 6 februarie, în întreaga Indie au avut loc mitinguri de protest organizate sub lozinca: „Părăsiți Taivanul!". La Delhi în cadrul unui miting de masă organizat din inițiativa Consiliului pentru pace din statul Delhi, 2.000 de participanți au adoptat o rezoluție în care se spune „prezența trupelor străine pe teritoriul chinez și în apele teritoriale ale Chinei constituie un act de agresiune pe care îl condamnă toate popoarele iubitoare de pace din lume".

La miting, Pandit Sunderlal, președintele Comitetului național al Asociației pentru prietenia dintre India și China, a declarat: „În prezent situația în Taivan este critică, iar America amenință cu agresiune militară împotriva Chinei. În aceste momente de grea cumpănă noi cerem:

Să se interzică războiul atomic; America să părăsească Taivanul și Asia".

Matadin Bhageria, secretar al Consiliului păcii din statul Delhi a declarat: „Cele ce se întîmplă în prezent în Taivan interesează nu numai China, ci și toate țările din Asia și din lumea întreagă".

În continuare, el a criticat propunerea de „încetarea focului" care urmărește permanentizarea dominației S.U.A. asupra Taivanului. „Omenirea, a continuat el, are astăzi nevoie de pace și nu de bombe atomice. Glasul păcii va triumfa asupra ațîțătorilor la război. Nici o putere din lume nu se poate împotrivi uriașei forțe a partizanilor păcii".

—•—

Greutăți în formarea guvernului francez

PARIS 9 (Agerpres). — După cum reiese din știrile sosite din capitala Franței Antoine Pinay întîmpină alte noi dificultăți în încercarea sa de a forma noul guvern francez. Potrivit relatărilor agenției France Presse, grupul parlamentar al partidului „Mișcarea republicană populară" s-a pronunțat împotriva participării într-un asemenea guvern, abținîndu-se în același timp să facă vreo precizare în ceea ce privește orice eventual sprijin pe care l-ar acorda lui Pinay. Grupul parlamentar al partidului socialist a refuzat să participe la guvern.

Grupul parlamentar al partidului „republican social" nu și-a dat încă asentimentul în ceea ce privește participarea în guvernul lui Pinay, dar la 8 februarie, partidul „republican social" a dat publicității un comunicat prin care condiționează participarea lor la guvern de următoarele cerințe: înfăptuirea unei largi reforme constituționale și amînarea aplicării acordurilor de la Paris pînă după clarificarea posibilităților unor tratative cu răsăritul.

—•—

SCURTE ȘTIRI

★ Într-o scrisoare adresată premierului Thao Katay al guvernului regal din Laos, premierul Sufanovong a propus în numele forțelor de rezistență din Patet Lao ca guvernul regal din Laos să înceteze imediat orice acte ostile împotriva forțelor de rezistență din Patet Lao.

★ În satul Akușa din Daghestan (Caucaz), locuiește bătrîna Patitat Casanova care are o vîrstă înaintată — 137 ani. Hakim Magomedov din satul Urkarah a împlinit 128 ani. El s-a căsătorit abia cu 60 de ani în urmă. În Daghestan sînt mulți bătrîni și bătrîne care au pășit în cel de al doilea secol al vieții.

★ Într-un raport comun al Ministerului Comerțului și Ministerului Muncii din S.U.A. se arată că în cursul lunii ianuarie numărul șomerilor din S.U.A. a crescut cu 538.000.

★ Observatorii comisiei de anchetă a Organizației Statelor Americane (O.S.A.) au anunțat că bandele intervenționiștilor fugiți din Nicaragua continuă să pătrundă pe teritoriul Costa-Ricii.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.61.00. Secția scrisori Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".